

MAŠTA I SVAŠTA

ISSN 1333-6770

List Osnovne škole Grigora Viteza • Godina 27 • broj 13 • prosinac 2025.

TEMA BROJA
HUMANITARCI

PUTOVANJA
MOJA AFRIKA

**VELIKI INTERVJU
S NAŠOM UČENICOM
IZ OMANA**

NOVI ŠKOLSKI BEND
QUEENS OF THE CIRCLE

Mašta i svašta

List Osnovne škole Grigora Viteza
Godina 27, broj 13, prosinac 2025.

Nakladnik:

OŠ Grigora Viteza
Zagreb, Kruga 46
Telefon: 5599 680
Faks: 5599 687
E-mail: tajnistvo@os-gviteza-zg.skole.hr

Glavna dječja urednica: Lucija Turković

Grafička urednica: Vlatka Hunjadi

Uredništvo: Tatjana Šikić, ravnateljica
Škole, Kristina Elez, Iva Eskeričić, Vlatka Hunjadi

Dječje uredništvo:

Molly Haydon, Jeronim Lončar, Lavoslav Juraj Zajec, Zorica Šimić, Ivan Rastočić, Luka Lončarek, Lucija Turković, Bruna Šuler, Luca Šimić, Lucija Lončar, Erin Jakolić, Marina Murtić, Vita Vidiček, Eva Kalčić, Karolina Matošević, Maša Horak, Franka Šumić, Doris Koruga, Judita Lončar, Patrik Sučić, Ivana Paula Pavlek, Lisa Marunica, Dominik Radica, Donat Radica, Tanvi Pureswaran, Tonka Vukašinić, Borna Lesić, Luka Beganović Herceg, Darko Mimica, Patrick Sesar, Marta Petrač

Mentorice novinarske skupine:

Kristina Elez, Vlatka Hunjadi

Suradnici:

Dubravka Kosier Čakarun, Maja Vunderl Pasarić, Lidija Ribić, Dubravka Sečen Rosso, Jasna Romich Jurički, Kristina Lera, Jasna Prelog, Hrvojka Forjan, Barbara Petrović, Anonija Radoš, Ingrid Soldan, Marija Iskra, Zrinka Šipušić, Sonja Milić Jukić, Anja Čondrić Grba, Koraljka Žepić, Jelena Rebac Gajer, Svjetlana Ivković, Milena Matošević, Marijana Matušin Krevzelj, Melisa Polomi

Naslovnica: Maiia Uchuieva, 1.a

Fotografije: novinarska skupina, stručni suradnici

Lektori:

Kristina Elez, Vlatka Hunjadi, Doris Korade

Grafičko oblikovanje: Net-Mag

Tisak:

Naklada: 60 primjeraka

Tema broja: Humanitarci.....4

Predstavljamo se10

Erasmus+ projekti.....14

Bili smo, vidjeli smo, posjetili smo.....18

Putovanja.....24

Mašta i svašta27

Gosti: Susjedi predškolci30

Uspjesi naših učenika.....32

Život u školi34

Vjetar u leđa40

Vedre stranice.....42

Riječ urednice

Dragi čitatelji,
pred vama je novi broj našeg školskog časopisa „Mašta i svašta”, posvećen temi na koju smo posebno ponosni – našem školskom timu humanitaraca. Oni su tihi heroji naših hodnika, učenici i učitelji koji nesebično daruju svoje vrijeme, energiju i ideje kako bi svijet oko nas bio barem malo bolji. Njihove akcije – od prikupljanja pomoći potrebitima do organiziranja događaja s plemenitim ciljem – podsjećaju nas da humanost nije samo velika riječ, nego svakodnevni izbor.

Uz temu broja, i ovaj put donosimo bogat i raznolik sadržaj. Uživajte u dječjim likovnim i literarnim radovima koji otkrivaju maštu, kreativnost i emocije naših učenika. Pročitajte priče iz školskog života, trenutke koji nas svakodnevno spajaju, vesele i oblikuju. Zavirite i u putopisne stranice i pročitajte dojmove i doživljaje s putovanja koja proširuju vidike i stvaraju uspomene.

Nadamo se da će vas ovaj broj inspirirati – da se uključite, pomognete, istražujete i stvarate. Jer, kad se udružimo, i mali koraci postaju velika promjena. Uživajte u čitanju!

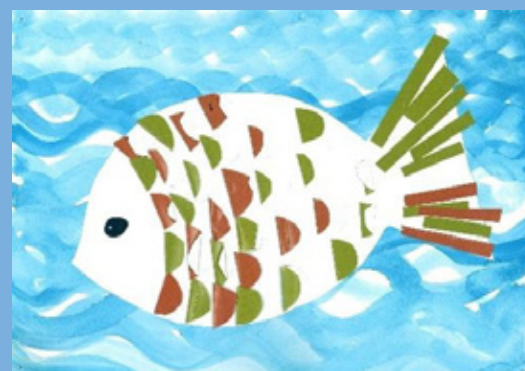
Lucija Turković,
dječja urednica

Luka Matešić, 1.a

Tonka Vukašinović, 3.a

Lukas Biškupec Boškić, 2.c

Oliver Varžić, 3.c

HUMANITARCI - SRCE NAŠE ŠKOLE

Kako učenici svojim djelima mijenjaju školu i zajednicu na bolje

U našoj školi djeluje skupina koja iz godine u godinu dokazuje da dobrota, empatija i solidarnost nisu samo lijepe riječi, već način života. Humanitarci, tim učenika i mentora posvećenih pomaganju drugima, provode brojne akcije, volontiraju u zajednici i pružaju podršku čak i unutar same škole. Njihov rad ostavlja snažan trag – ne samo na onima kojima pomažu, nego i na svakom učeniku koji postane dio ove priče. U razgovoru s voditeljicom tima, vjeroučiteljicom Milenom Matošević, otkrivamo kako je sve počelo, što ih pokreće i zašto je važno činiti dobro, bez obzira na godine.

1. Kada je osnovan tim Humanitarci i kako je sve počelo?

Naša škola već dugi niz godina vodi humanitarnu skupinu, iako se nije uvijek zvala „Humanitarci“. Ime se mijenjalo, ali ideja je ostala ista – pomagati onima kojima je najpotrebnije. Prije nekoliko godina skupina je dobila sadašnje ime i od tada još organiziranije djeluje kroz razne akcije i volontiranja.

2. Što Vas je potaknulo da pokrenete ovakav tim u školi?

Potaknula me želja da učenici imaju mjesto gdje mogu razvijati empatiju, solidarnost i osjećaj zajedništva. Uvijek sam vjerovala da djeca imaju nevjerojatnu sposobnost prepoznati tuđu potrebu i

iskreno reagirati na nju. Htjela sam im dati priliku da tu dobrotu pretoče u konkretna djela.

3. Koliko članova trenutno sudjeluje u radu Humanitaraca?

Trenutno nam se priključuje između nekoliko desetaka učenika, a broj raste ovisno o akcijama. Lijepo je vidjeti da se učenici rado uključuju, čak i oni koji možda nisu službeno u grupi, ali se uvijek odazovu kada treba pomoći.

4. Kako birate koje humanitarne akcije ćete provesti tijekom školske godine?

Pratimo potrebe zajednice, prijedloge učenika, ali i situacije u školi. Ponekad su to planirane akcije, a ponekad reagiramo

Humanitarne akcije u školi

U mojoj školi često se organiziraju humanitarne akcije. Jedan od meni najdražih načina na koji moja škola pomaže drugima jest da se svake godine, prije zimskih praznika, svi u školi ujedinito i prikupljamo hranu, higijenske potrepštine, igre i igračke. Akcija u prosjeku traje dva do tri tjedna i na kraju sve što skupimo darujemo ljudima kojima je potrebno. Akcije ovog tipa,

poput skupljanja bitnih potrepština, događaju se više puta godišnje. Osim toga, cijela škola je sudjelovala u akciji Crveni nosovi, kojom pomažemo usrećiti djecu u bolnicama. Na Svjetski dan hrane i Međunarodni dan borbe protiv siromaštva škola je prikupila slastice i pekarske proizvode za korisnike Pučke kuhinje na Svetome Duhu. Pučka kuhinja svakodnevno priprema preko 300 obroka pa je naša akcija uvelike razveselila sve naše potrebite sugrađane.

Jako mi je drago što naša škola sudjeluje i vodi takve akcije te mislim da nas to uči kako se uključiti i pomagati zajednici kada možemo.

Molly Haydon, 6.b

spontano, kada prepoznamo da je nekomu potrebna brza pomoć. Važno nam je da svaka akcija ima smisao i da uistinu doprinosi.

5. Možete li nam opisati neku akciju na koju ste posebno ponosni?

Posebno smo ponosni na višegodišnji odlazak u dom sestara Majke Terezije. Naši Volonteri – Humanitarci tamo pomažu u dijeljenju ručka korisnicima. Učenici se uvijek vraćaju dirnuti, puni dojmova i zahvalnosti. To je iskustvo koje ih oblikuje na najljepši mogući način.

6. Znamo da Humanitarci pomažu i djelatnicima škole u posebnim situacijama – možete li nam malo više reći o tome?

Da, trudimo se stvoriti obiteljsku atmosferu i unutar škole. Kada se netko od djelatnika nađe u teškoj situaciji – zdravstvenoj, obiteljskoj ili financijskoj – organiziramo interne akcije kako bismo pokazali da nisu sami. To su najtiši, ali možda i najvrjedniji trenuci našeg djelovanja.

7. Što Vama osobno znači to zajedništvo i briga jednih za druge?

To je srce škole. Kada vidim učenike kako nesebično pomažu, osjećam ponos i nadu. Zajedništvo je nešto što se ne može naučiti iz knjige – ono se gradi iskustvom, primjerom i otvorenim srcem.

8. Što učenici najviše nauče sudjelujući u humanitarnim akcijama?

Nauče da i mala gesta može nekome promijeniti dan ili čak život. Razvijaju empatiju, odgovornost i osjećaj da su dio šire zajednice. Nauče gledati šire od svojih potreba i uočiti tuđe.

9. Zašto mislite da je važno pomagati drugima, čak i kad smo još djeca?

Jer se dobrota uči od malih nogu. Djeca imaju čisto, iskreno srce i njihova pomoć često dolazi iz najljepših pobuda. Ako to njeguju već sada, izrast će u odrasle ljude koji mijenjaju svijet oko sebe nabolje.

10. Imate li poruku za sve učenike koji bi se htjeli uključiti, ali možda misle da ne mogu puno pomoći?

Svaka mala pomoć je važna. Nije važno koliko možeš – važno je da želiš. Nekad je osmijeh, lijepa riječ ili kratko volontiranje jednako vrijedno kao velika akcija.

11. Koje su Vaše želje ili planovi za budućnost tima Humanitarci?

Željela bih da se što više učenika uključi i da humanitarnost postane prirodni dio naše školske kulture. Planiramo nastaviti tradicionalne akcije, ali i razvijati nove suradnje u zajednici.

12. Kako se Vi osjećate kad vidite koliko dobrotu postoji među učenicima?

Iskreno, osjećam golemu radost i zahvalnost. Svaki put kada vidim njihovu spremnost da pomognu, shvatim koliko je lijepo raditi u školi u kojoj djeca imaju tako veliko srce.

13. Imate li neku poruku za čitatelje našeg školskog lista?

Njeguajte dobrotu, jer se ona uvijek vraća. Budite hrabri, otvoreni i spremni pomoći – svijet postaje ljepše mjesto zahvaljujući upravo takvim malim, ali iskrenim djelima.

Vlatka Hunjadi

Volontiranje u pučkoj kuhinji

10. lipnja 2025. išli smo volontirati u pučku kuhinju u samostanu Misionarke Ljubavi – sestre majke Terezije. Bilo je jako zanimljivo. Kada smo došli, dobili smo zadatak guljenja i rezanja mrkvi. Nakon što smo završili, otišli smo se pomoliti. Zatim smo dijelili hranu i repete, a kad smo to napravili, onda smo brisali posuđe i meli pod. Za kraj smo otišli u kapelu i svi smo se zajedno pomolili. Osjećali smo se jako ispunjeno i voljeli bismo ponoviti ovo iskustvo.

Jeronim Lončar, 7.a

Marijini obroci

Ponosim se svojom školom jer se trudi pomoći onima koji nemaju toliko dobre životne uvjete kao moja obitelj i ja. Tako je naša škola ugostila zajednicu Marijini obroci koja je za nas izvela i lijepu predstavu. Ne smijemo zaboraviti da neka djeca ne mogu doći do svakodnevnog toplog obroka i adekvatnog školovanja, ali uz pomoć svih nas - učenika i profesora - možemo im omogućiti bolji i lakši život. Osnovna škola Grigora Viteza se ističe kao škola koja se brine za svačija prava i potrebe te mi je drago da mogu biti dio te tople ljudske priče.

Lavoslav Juraj Zajec, 6.b

Male geste, velika razlika – akcija skupljanja povratne ambalaže

Tijekom tjedna od 11. do 15. studenoga 2024. u našoj se školi održala posebna humanitarno–ekološka akcija – skupljanje povratne ambalaže. Poticaj za akciju bila je priča o našem sugrađaninu, 85-godišnjem djedu koji svakodnevno

skuplja boce i limenke kako bi si osigurao osnovne potrepštine. U želji da mu pomognemo i barem malo olakšamo svakodnevnicu, učenici, roditelji i djelatnici škole udružili su snage i tijekom tjedna prikupljali boce, limenke i drugu povratnu ambalažu.

U svaki je razred postavljena žuta vreća za plastiku, a učenici su s puno entuzijazma donosili ambalažu od kuće. Odaziv je bio izvrstan – školski hodnici ispunili su

se vrećama punima povratne ambalaže, a dio prikupljenog već je sredinom tjedna predan djedu kojemu je akcija bila namijenjena.

Na kraju tjedna, školska je zajednica s ponosom mogla reći da su male geste mnogih ljudi stvorile veliko dobro djelo. Osim što smo pomogli jednom čovjeku, podsjetili smo se koliko zajedništvo, briga za druge i odgovornost prema okolišu mogu promijeniti svijet oko nas. Zahvaljujemo svim učenicima, roditeljima i djelatnicima škole na sudjelovanju i podršci!

Ohrabreni uspjehom ove akcije, u školi planiramo uspostaviti trajno mjesto za odlaganje povratne ambalaže, kako bi briga za okoliš i solidarnost postale dio naše svakodnevice.

Hvala svima što čuvate prirodu i srce naše zajednice!

Humanitarci

Plastično srce

Sve je počelo jednim jednostavnim pitanjem: što bismo mi mogle promijeniti u školi, a da to stvarno ima smisla? Kroz projekt Građanskog odgoja i obrazovanja, dobile smo priliku sudjelovati u pravoj maloj akciji koja je od nas tražila razmišljanje, suradnju, strpljenje, ali i puno smijeha. Tema koju smo odabrale bila je – plastični otpad. I to ne bilo kakav, već plastične boce koje svakodnevno završavaju u običnom smeću, iako se mogu reciklirati.

Krenule smo s razmišljanjem o tome kako bi naš kvart i škola mogli izgledati 2050. godine. Zamislile smo ljepši, čišći, zeleniji svijet i odlučile da ga nećemo samo sanjati – početak ćemo ga stvarati. Istražile smo kako se u našoj školi već njeguje održivost i ljudska prava – kroz učeničko vijeće, Erasmus tim i školski podcast – ali i shvatile da je razvrstavanje otpada još uvijek nešto na čemu moramo raditi. I tako su krenule ideje. Neke su bile jako kreativne, poput izrade ukrasa od otpada. Druge, praktične – poput dodatnih spremnika unutar škole. No najviše nas je zainteresirala ideja da postavimo kontejner ispred škole – i to isključivo za plastične boce. To rješenje činilo se jednostavno, jasno,

brzo primjenjivo i korisno za sve – ne samo za školu, već i za zajednicu. Posebno nas je motivirala priča o gospodinu Đuri koji svakodnevno skuplja boce oko škole – znali smo da bi i njemu taj kontejner puno značio.

Naravno, put nije bio lak. Ispunjavanje papirologije za kontejner preko Zagrebačkog holdinga bio je pravi izazov, ali uz pomoć tajnice i ravnateljice sve smo uspjele riješiti. Dok čekamo službenu donaciju, već smo krenule s informiranjem – osmislile smo plakate, izložile ideje na učiteljskom i učeničkom vijeću, anketirale susjede iz kvarta, a čak uključile i učenike s posebnim potrebama u ukrašavanje. Suradnja nam je bila jako važna – komunicirale smo s raznim organizacijama poput Zero

Waste Hrvatska, Greenpeace Hrvatska i Zelene akcije koje su nam poslužile kao inspiracija i poticaj. One su nam pokazale da male akcije, kad ih pokreće puno srca, mogu imati veliki utjecaj.

Projekt smo predstavile putem školskog podcasta, na oglasnoj ploči, organizirale smo još jednu akciju skupljanja boca, a ponosno smo ga predstavile i na Županijskoj smotri Građanskog odgoja. I to je tek početak!

Shvatile smo da ne moramo čekati da netko drugi počne mijenjati svijet – možemo krenuti same. S jednom bocom. Jednim kontejnerom. Jednim srcem.

*Učenice 8.a razreda, polaznice
izvannastavne aktivnosti
Zajednica aktivnih građana*

Glazbom za djecu svijeta – humanitarni koncert gudačkog kvarteta *Cadenza*

U utorak, 12. studenoga 2024., školski je hol ispunila glazba i dobrota. Naša je škola imala čast ugostiti gudački kvartet *Cadenza*, koji je održao humanitarni koncert za učenike razredne nastave i posebnih razrednih odjela.

Cilj koncerta bio je podržati udrugu Marijini obroci, koja osigurava svakodnevne obroke djeci u potrebi diljem svijeta. Na ulazu u školu bila je postavljena kutija za dobrovoljne priloge, a svaki prikupljeni iznos predstavljao je korak bliže boljem i sigurnijem djetinjstvu za mnoge mališane. Koncert je, osim humanitarnog karaktera, bio i glazbeni doživljaj – učenici su uživali u zvucima gudačkih instrumenata,

upoznali klasičnu glazbu izbliza i doživjeli snagu umjetnosti koja spaja ljude i potiče na činjenje dobra.

Zahvaljujemo kvartetu *Cadenza* na prekrasnom nastupu te svim učenicima, roditeljima i

djelatnicima škole koji su svojim priložima pokazali veliko srce. Zajedno činimo svijet boljim mjestom – korak po korak, ton po ton.

Humanitarci

Ove je godine OŠ Grigora Viteza ponovno sudjelovala u humanitarnoj akciji prikupljanja preostalih kuna za udrugu S.O.S. CAT, koja brine o napuštenim, ozlijeđenim i gladnim macama. Zbog velikog

Preostale kune za trbuščiće pune

interesa akcija je ponovljena i u ovoj školskoj godini.

Akcija pod nazivom „Preostale kune za trbuščiće pune” trajala je od 1. do 31. listopada 2024.

Učenici su mogli sudjelovati tako da doniraju preostale kune i lipe, koje više nisu u optjecaju, ali su mogle itekako pomoći životinjama u potrebi. Kune i lipe učenici su predavali svojim razrednicima i razrednicama.

U školskom je predvorju bila postavljena velika košara u koju su se prikupljali i hrana te pijesak za mace, kako bismo im zajedničkim snagama osigurali punije zdjelice i topliji život. Na akciju su se odazvali učenici, roditelji i djelatnici škole te su još jednom pokazali koliko mala gesta može donijeti veliku pomoć napuštenim životinjama. Humanitarci

Osnovna škola Grigora Viteza za Jablanicu – ruke koje pomažu

U razdoblju od 9. do 17. listopada 2024., učenici i djelatnici Osnovne škole Grigora Viteza još su jednom pokazali koliko veliko srce ima naša školska zajednica. Pokrenuli smo humanitarnu akciju pomoći stanovnicima Jablanice u Bosni i Hercegovini, koju su teško pogodile poplave i odroni.

U suradnji s Udrugom Dobro dobrim „DoDo“, prikupljali smo higijenske potrepštine i školski pribor za obitelji i djecu čiji su domovi i škole stradali u ovoj prirodnoj nepogodi.

Učionice su se ubrzo ispunile donacijama: sapunima, šamponima, pastama za zube, sredstvima za čišćenje,

papirnatim i vlažnim maramicama, ulošcima, dezodoransima te raznim higijenskim potrepštinama. Učenici su velikodušno darovali i školski pribor – bilježnice, pernice, torbe, bojice, flomastere i blokove za crtanje, želeći pomoći svojim vršnjacima da nastave školovanje unatoč teškim okolnostima.

Prikupljene donacije članovi udruge „DoDo“ preuzeli su i transportirali do stanovnika Jablanice, kojima je svaka pomoć od neprocjenjive važnosti. Ova akcija još je jednom pokazala da solidarnost ne poznaje granice te da „Trnjanski Vitezovi“ uvijek znaju stati uz

one kojima je to najpotrebnije. Hvala svim učenicima, roditeljima i djelatnicima koji su se uključili – zajedno činimo svijet boljim mjestom!

Trnjanski vitezovi

1.a razred u humanitarnoj akciji za životinje

Učenici 1.a razreda priključili su se velikoj humanitarnoj akciji naše škole te još jednom pokazali kako i mali mogu učiniti velike stvari. S puno entuzijazma odlučili su pomoći Udruzi za pomoć i unaprjeđenje života životinja Merida, koja brine o napuštenim psima i macama te im svakodnevno nastoji osigurati sigurniji i ljepši život.

Kako bi prikupili što više sredstava, učenici su organizirali prodaju palačinki, a sav prikupljeni prihod namijenjen je kupnji hrane za štice udruge. Miris palačinki širio se školskim hodnicima, a odaziv učenika i djelatnika bio je iznimno velik — što pokazuje koliko našu školu krase zajedništvo i spremnost na pomaganje. Zbog uspjeha ove akcije, učenici i njihovi razrednici već najavljuju da će se slične humanitarne aktivnosti nastaviti i u budućnosti. Hvala svima koji su kupnjom palačinke podržali ovu lijepu inicijativu.

učenici 1.a razreda

1.a

Učenici 1.a razreda s učiteljicom Dubravkom Kosier Čakarun i asistenticom Bernardom Pervan.

Bok, ja se zovem **Leonard Pavlek**. Volim pomagati mami i tati. Veselim se igrati lovice i jesti mamine palačinke. Kad odrastem, želim biti policajac. Želim biti pristojan i dobar.

Ja se zovem **Maiia Uchuieva**. Dolazim iz Ukrajine, iz Zaporožja. Volim 1.a i svoje prijatelje. Najviše volim kad me mama grli. Za mene je sreća kad je učiteljica sretna, kad znam puno matematike i kad idemo u knjižnicu. Puno toga želim biti kad odrastem.

Ja sam **Mila Matica** i idem u 1.a Volim se igrati graničara. Vesele me prijatelji. Za mene je sreća ljubav, igra, veselje, leptir, mama i tata. Kad odrastem, želim biti liječnica. Želim biti brižna osoba.

Ja sam **Mia Teresa Vučković**. Volim se igrati sa svojim psom Mimi i bacati joj lopticu. Kad odrastem, želim biti učiteljica. Želim biti dobra osoba.

Zovem se **Lara Zorinc**. Volim čitati i s bratom se igrati škole. Veselim se kad me tata škaklja.

Želim postati knjižničarka. Želim biti pametna.

Ja sam **Jakov Matek**. Volim igrati nogomet. Za mene je sreća kad se igram, kad učim, kad čitam i pjevam. Želim biti dobar čovjek.

Moje ime je **Luka Matešić**. Kad odrastem, želim biti nogometaš. Želim biti pristojan. Volim čitati Čovpsa i učiti matematiku.

Ja sam **Benedikt Obrovac**. Rodio sam se u Norveškoj i znam norveški jezik. Volim se igrati sa Žuži, Leom i Lovrom. Moj najdraži plišanac je Sonic. Htio bih biti pjevač kad odrastem.

Zovem se **Mirta Grbić**. Volim učiti, čitati i igrati se. Veseli me kad se igram s bratom. Želim postati pjesnikinja. Želim biti ljubazna osoba.

Ja sam **Maja Mandić**. Volim bojati, crtati i raditi lutke za predstavu. Veseli me mama.

Želim biti knjižničarka kad odrastem. Želim biti dobra osoba.

Ja sam **Eman Šemsidini**. Volim igrati nogomet. Mene veseli kad se igram s tatom, mamom, sestrom i bakom. Jako dobro znam matematiku. Želim biti pristojan i uredan.

Ja sam **Matej Kuliš**. Volim pisati i igrati nogomet. Veseli me tata. Sretan sam što imam roditelje. Želim biti nogometaš i dobra osoba.

Ja sam **Lovro Blažić**. Volim raditi uzorke. Za mene je sreća kad igram nogomet, kad idemo van, kad se igram s Benijem i Leom, kad je moj brat sretan. Veseli me kad idem kući. Kad odrastem, želim biti programer. Želim biti dobra osoba.

Zovem se **Davud Osmanagić**. Volim pomagati drugima. Veselim se mami. Kad narastem, želim biti Superman!

1.b

Učenici 1.b razreda s učiteljicama Antonijom Radoš, Anjom Čondrić Grbom i asistenticom Jasminom Zulić.

Ja sam **Živa Bak**. Volim ljubičastu i rozu boju. Volim i jednoroge. Najbolja mi je prijateljica Dora. Najdraži predmet mi je informatika. Imam asistenticu Jasminu. U prvom razredu naučila sam ovo: $6 > 5$.

Ja sam **Niko Dujmović**. Treniram u NK Trnje. Kad odrastem želim biti nogometaš. Moji najbolji prijatelji su Roko, Karlo i Ivan. Najdraži predmet mi je matematika. Najviše mi se sviđa kada idemo vani.

Ja se zovem **Iva Jozić**. Najdraže povrće mi je lubenica i brokula. Volim ići na gimnastiku. Kad narastem želim biti predsjednica države i maserka. U prvom razredu sam naučila biti pristojna. Bila sam jako sretna kad nismo radili zadaću.

Ja sam **Ivan Letica**. Volim košarku i nogomet, a pogotovo tenis i odbojku. Moji najdraži prijatelji su Roko, Niko i Karlo. U prvom sam razredu narastao 6 cm. Naučio sam igrati graničara.

Ja sam **Dora Štivičić**. Volim se igrati s prijateljicama. Kad odrastem želim biti profesionalna gimnastičarka. Najviše volim jesti manistru na pome. U prvom razredu najbolji predmet mi je glazbeni, a najgori matematika.

Svidjelo mi se kad smo išli s razredom u kino.

Moje je ime **Simona**. Kad odrastem, htjela bih biti frizerka. Znam dobro plivati. U prvom razredu najviše volim glazbeni. Dobra sam u gimnastici. Voljela bih da možemo biti stalno vani.

Ja sam **Mia Vita Mimica**. Kad odrastem želim biti slikarica. Ja jako volim svirati violinu. Moje najdraže boje su roza i tirkizna. Najviše ću pamtit i svoju prvu peticu. U školi volim šetati po hodniku.

Ja sam **David Simić**. Kad odrastem, bit ću pisac. Moja najdraža boja je smeđa. Najbolji prijatelj mi je Davud. Volimo igrice. Moj omiljeni predmet je informatika. Najgore mi je vježbati matematiku.

Ja sam **Sara Virag**. Najdraža boja mi je zelena. Htjela bih biti glumica i glumiti Duricu. U prvom razredu sam naučila školska ponašanja. Najljepše uspomene su mi kad smo išli na izlet, u kino i cijeli zadnji tjedan škole.

Zovem se **Korina Miljan**. Kad odrastem želim biti veterinarka. Jako volim životinje. Moj najdraži predmet je matematika, ali volim i sve ostale. Najviše ću pamtit i druženje s prijateljima u razredu kad bismo slavili rođendane.

Ja sam **Ema Volarević**. Ja se volim igrati i učiti. Kad odrastem, željela bih biti pjevačica. Dobra sam u igri lovice, a pogotovo kad ja lovim. Znam plivati bez mišića. Ne volim kad moramo igrati igre tišine u školi. Volim glazbeni.

Ja sam **Roko Žanić**. Kad odrastem htio bih biti nogometaš. Moj najbolji prijatelj je Karlo. Moj najdraži predmet je matematika. U prvom razredu sam se naučio lijepo ponašati. Najviše mi se svidjelo kad smo išli na izlet i u kino. Sve što smo učili u prvom razredu mi je bilo lagano.

Zovem se **Karlo Žarković**. Volim igrati nogomet i plivati. Kad odrastem, želio bih biti nogometaš i ribar. Moji najdraži prijatelji u prvom razredu su bili Niko, Roko i Ivan. Najdraži predmet mi je tjelesni.

PREDSTAVLJAMO SE

1.c

Mi smo **Kristina, Jakov, Lukas i Mihael**.

Veseli smo i radoznali. U prvom razredu učili smo pisati, čitati i računati.

Najviše se volimo igrati i pjevati pjesmice. Svaki dan nam je pun veselja!

*Učiteljice Marija i Mateja
te asistentice Irena i Petra*

1.e

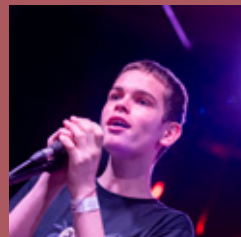
Mi smo učenici 1.e razreda. Zovemo se **Stipe, Veronika, Ana i Ivor**. Naša učiteljica je Ingrid Soldan. Ove godine naučili smo slova, brojeve i još jako puno toga! Volimo slušati pjesmice, igrati se na školskom igralištu i ići na izlete.

Učiteljica Ingrid Soldan

PREDSTAVLJAMO SE

Novi školski bend nastupio na Supervalu

Naš školski bend, Queens of the Circle, nastao je prošle godine. U imenu smo htjele spojiti to što smo u bendu bile četiri cure s imenom kvarta u kojemu je naša škola i tako je nastao Queens of the Circle. U međuvremenu se sastav benda nešto promijenio, a u njemu su sada: glavni vokal – Erin Jakolić, back vokal – David Spajić, električna gitara – Patrick Sesar, bas gitara – Franka Šumić, bubnjevi – Zorica Šimić. U početku su u bendu svirale naše starije sestre, a kada su otišle u srednju školu, bend smo preuzeli mi koji smo upali na audiciji. Još kada smo bili u 4. razredu polako smo krenuli dolaziti na probe naših sestara, tj. prošlog školskog benda Thorns, a oni bi od svake probe izdvojili 15 minuta kako bi nas poučavali. Repertoar biramo tako što poslušamo pjesmu

koja nam se sviđa i onda vidimo odgovara li uz pjevačev glas. Sviramo obrade stranih i domaćih pjesama. Naše probe dobro funkcioniraju i uvijek su

zabavne. Susreli smo se i s par poteškoća, na primjer dva puta su nam pukle žice ili kablovi ne bi radili, ali sve su se vrlo brzo riješile. Opušteni smo

kada sviramo skupa i uvijek si međusobno pomažemo. Na školskom nastupu je bilo odlično jer je publika bila zaigrana, a i mi smo dobro svirali. Poslije školske izvedbe svi su pričali da je bilo odlično i neki učenici su se htjeli slikati s nama. Na Supervalu je bilo još bolje. Imali smo malu tremu, ali ništa se

nije primijetilo. Došlo je puno publike i svi su pjevali. Svi smo bili opušteni i uživali. Mi ćemo se potruditi da se opet pojavimo na Supervalu. Jedva čekamo sljedeću godinu i još više iskustva!

Zorica Šimić, 5.b

Queens of the Circle govori o tome kako je bend nastao i donosi dojmove sa svojih prvih nastupa

ERASMUS+ PROJEKTI

Učenička mobilnost , Purullena, Španjolska

Petero učenika osmih razreda ove je godine izabrano za učeničku mobilnost. Ivana i Eva Kalčić, te Ivan Rastočić iz 8.a i Lucija Lončar i Luca Šimić iz 8.b razreda.

U pratnji psihologa Ariana Peharde i voditeljice puta profesorice Zrinke Šipušić posjetili su srednju školu u Purullenu.

Mobilnost je započela letom 5.04. iz Zagreba do Malage

gdje su učenici prespavali jednu noć, a u nedjelju ujutro razgledali Malagu. Autobusom su u nedjelju stigli do Granade, a zatim i Purullene gdje su ih dočekali učenici domaćini i njihovi roditelji. Tijekom tjedna učenici su sudjelovali na raznim kulturološkim radionicama izrade glinenih pločica s prvim jezikom Europe, sportskih radionica gdje su igrali igre

djece iz Španjolske, rad na 3D printeru u koji su upisivali svoja imena, radionica plesa flamenka te zadnji dan pomažući učenicima da osmisle predstavu za kraj kulturološkog tjedna. I sami su osmislili kratku predstavu u kojoj su predstavili svoje aktivnosti tijekom boravka u Purulleni.

Utorak je bio rezerviran za posjet Fonelama, pokrajini u Granadu gdje su pješačili oko 7 km i posjetili Arheološki muzej koji se nalazi na samom vrhu. Nezaobilazna je bila i Alhambra, srednjovjekovni kompleks palača s Maurskom prijestolnom dvoranom te dvorištima s klaustirima i fontanama, gdje su učenici postavljali pregršt pitanja i pokazali zavidnu razinu poznavanja povijesti i opće kulture.

Dani su proletjeli kažu, no ipak su ostvarili prijateljstva za cijeli život te i sami ugostili učenike Purullene već samo mjesec dana kasnije.

Zrinka Šipušić

Job shadowing u Španjolskoj

Edukacijske rehabilitatorice Kristina Lera i Dubravka Sečen Rosso u ožujku su provele tjedan dana na job shadowing-u u Osnovnoj školi Salvador Sanroma u gradiću Llinars del Vallès pored Barcelone. Tijekom tih tjedan dana upoznale su strukturu škole te nazočile različitim aktivnostima u kojima učenici sudjeluju. Posjetile su različite razredne odjele i sudjelovale na nastavnim satima katalonskog jezika, matematike, engleskog jezika te raznim kreativnim aktivnostima. Učenici su ih čak intervjuirali za školsku radijsku emisiju! Posjet je bio vrlo poučan, a domaćini su bili izuzetno susretljivi i srdačni!

Dubravka Sečen Rosso i Kristina Lera

Naša učiteljica u Barceloni – Učenje za budućnost!

Naša škola ponosno podržava cjeloživotno učenje! Naša učiteljica biologije Lidija Ribić sudjelovala je na edukaciji u Barceloni, gdje je istraživala kako umjetna inteligencija može potaknuti kritičko razmišljanje kod učenika.

U svijetu koji se brzo mijenja, važno je razvijati vještine 21. stoljeća, poput rješavanja problema, kreativnosti i analitičkog mišljenja. Kroz različite rutine učenja, naši učenici moći će bolje razumjeti složene informacije i postavljati prava pitanja. Radujemo se primjeni novih znanja u učionici!

Lidija Ribić

Job shadowing u Granadi

U okviru Erasmus+ projekta pedagoginja Sonja Milić Jukić i knjižničarka Iva Eskeričić boravile su tjedan dana u osnovnoj školi CEIP Fuentenueva u Granadi, Španjolska. Tijekom mobilnosti upoznale su se s radom škole,

sudjelovale u nastavnim aktivnostima (glazbeni, kemijski i tjelesni odgoj), posjetile školsku knjižnicu te predstavile Hrvatsku učenicima. Poseban naglasak stavljen je na obilježavanje Dana Europe i kulturnu razmjenu. Škola koju

pohađaju djeca od 3 godine do 6. razreda funkcionira drugačije od naše – sat traje 60 minuta, a stručni suradnici dolaze povremeno. Iskustvo je bilo korisno i inspirativno za daljnji rad.

Sonja Milić Jukić i Iva Eskeričić

Building a Sustainable Future u Portugalu

Ove školske godine imala sam sreću od 13. do 18. travnja 2025. sudjelovati na Learning together tečaju pod nazivom Building a Sustainable Future koji je održan u predivnom gradu Portu u okviru Erasmus + programa.

i djelovati tako da činimo što manju štetu za prirodu bez koje ne može opstati ni jedno živo biće na našem planetu. Jedna od aktualnih tema je svakako i energija, posebice njezina potrošnja i racionalno korištenje, odnosno štednja.

svijeće, hranilice za ptice, različite ukrase i origami od starog papira. Od tekstila koji više ne koristimo izrađivali smo torbe koje možemo puno puta koristiti, a sve kako bismo smanjili količinu smeća i korištenje plastičnih jednokratnih vrećica. Naučili smo, ili bolje reći tek upoznali, jednu vrlo zanimljivu društvenu igru "Trash traveler" koja potiče na razmišljanje, kombinatoriku i suradništvo.

Na tečaju je bilo učitelja iz Španjolske, Njemačke, Slovačke i Mađarske, a tečaj je vodila izvrsna Catarina Levitao. Tečaj je bio vrlo zanimljiv, tema aktualna – održivi razvoj u sadašnjem vremenu obilježenom različitim promjenama, od kojih su za nas naročito važne klimatske promjene koje utječu na ljude i životinje, ali i na cijeli okoliš. To znači da se moramo prilagoditi

Tu, naravno, važno mjesto zauzima i promet, odnosno kako koristimo različite vrste prijevoza i u kojoj mjeri koristimo prijevozna sredstva koja ne zagađuju zrak i ne stvaraju buku ili koliko se krećemo pješice. Proveli smo i neke praktične aktivnosti u parovima ili grupama gdje smo naučili neke nove načine recikliranja otpada. Tako smo izrađivali

Cilj igre je razvijanje svijesti o potrebi čuvanja prirode. Vrlo je zanimljivo bilo i vidjeti izložbu načinjenu od plastike odbačene u ocean.

Jedan od velikih problema suvremenog svijeta su i velike količine plastike odbačene u prirodu, a naročito u oceane. Isto tako, znamo već da postoji problem s mikroplastikom u raznim proizvodima koje koristimo, pa čak i u hrani.

To je podatak koji većina ljudi zna, ali činjenica da je nedavno u majčinom mlijeku i u uzorku ljudske krvi pronađena mikroplastika je zaista zabrinjavajuć. Naravno da se prirodno nadovezala i tema prehrane naših učenika, problem pretilosti, kroničnih bolesti, premalo kretanja i boravka u prirodi te prekomjerno korištenje mobitela.

Na kraju smo posjetili i trgovinu zdrave hrane gdje svoje ekološki uzgojene proizvode prodaju lokalni proizvođači. Bili smo i u predivnom parku Palacio de Cristal gdje se može vidjeti različito grmlje, drveće i cvijeće. Tamo su i paunovi koji doslovce jedu ljudima iz ruke, a iz parka se pruža predivan pogled na rijeku Douro preko koje se proteže impozantan most koji spaja Porto u veličanstvenu cjelinu.

Porto je predivan grad i teško je izdvojiti ono najljepše, a ne spomenuti predivan interijer željezničkog kolodvora, izvrsnu hranu i načine pripreme bakalara. Valja spomenuti i vinarije budući da je to poznato vinorodno područje, a za kraj moram spomenuti i najpoznatiju knjižaru Livraria Lello, koja je bila jedna od inspiracija za poznata književna djela o Harryju Potteru. Ispred su stalno redovi posjetitelja, a kad se uđe u nju odmah vam je jasno zašto!

Jasna Prelog

UMJETNA INTELIGENCIJA I KRITIČKO MIŠLJENJE

Spoj budućnosti u učionici

U ožujku sam imala priliku sudjelovati na međunarodnom stručnom usavršavanju pod nazivom AI and Critical Thinking, održanom u organizaciji Teacher Academy u Barceloni. Tečaj se bavio jednom od najaktualnijih tema današnjice – kako koristiti umjetnu inteligenciju u obrazovanju na način koji potiče kritičko mišljenje učenika.

Tijekom pet dana tečaja, zajedno s kolegama iz različitih europskih zemalja, istraživala sam mogućnosti primjene AI alata poput chatbotova, sustava za prepoznavanje uzoraka i programa za analizu podataka.

Naučili smo kako umjetna inteligencija može služiti ne samo kao pomoć u nastavi, već i kao izazov koji potiče učenike na razmišljanje – na primjer, kroz prepoznavanje dezinformacija, analizu izvora ili argumentaciju.

Posebno zanimljivo bilo je promišljanje o etičkim pitanjima – može li se AI uvijek smatrati pouzdanim? Kako učenicima pomoći da razlikuju automatizirani rezultat od vlastitog zaključivanja? Upravo u tome leži snaga kombinacije AI i kritičkog mišljenja: učenici uče koristiti tehnologiju kao alat, ali ne zaboravljaju promišljati o njezinim ograničenjima.

Stečeno znanje već sam počela primjenjivati u nastavi Biologije, Prirode te Građanskog odgoja i obrazovanja – učenici analiziraju podatke o okolišu pomoću digitalnih alata i uče kako postavljati pitanja, donositi zaključke i preispitivati dobivene informacije.

Ovaj tečaj bio je podsjetnik da tehnologija ne smije zamijeniti učitelja, ali može biti snažan saveznik u obrazovanju učenika koji misle, pitaju i preispituju – baš onako kako to od njih traži i svijet koji ih čeka.

Lidija Ribić

NAŠ PUT PO PLANETIMA NA ZNANSTVENOM PIKNIKU Učenici na znanstvenoj manifestaciji predstavili svoj projekt Put po planetima

Učenici Tima Raketa bili su dio velikog Znanstvenog piknika koji se održavao u prekrasnom perivoju Muzeja Oršić u Gornjoj Stubici. To je manifestacija na kojoj se okupljaju škole, znanstvenici, učitelji, udruge i svi koji vole učiti kroz igru i pokuse. Cijeli dan bilo je raznih štandova s nevjerojatnim eksperimentima, robotima, balonima, mikroskopima i još mnogo toga. Svi su mogli isprobavati, pitati i sudjelovati – i djeca i odrasli!

Mi smo išli s učiteljicom Anjom Čondrić Grbom i školskim psihologom Arianom Pehardom. Predstavili smo naš projekt Put po planetima. Osmislili smo pokuse koji prikazuju što se događa na različitim planetima – tako smo na primjer prikazali vulkane na Veneri uz pomoć sode i octa, ledene prstenove Saturna, kako funkcionira Zemljina gravitacija, zašto još nema života na Marsu...

Naš štand posjetilo je puno učenika, učitelja, pa čak i znanstvenika. Svi su mogli nešto isprobati i naučiti, a mi smo im sve objašnjavali kao pravi mali vodiči kroz svemir. Bilo nam je super! Naučili smo puno, stekli nova iskustva i ponosni smo što smo bili dio ovako velike i zanimljive manifestacije. Jedva čekamo sljedeći Znanstveni piknik!

Anja Čondrić Grba

Posjet Zagrebačkom kazalištu lutaka

Učenici posebnih razrednih odjela su tijekom školske godine dva puta bili u posjetu Zagrebačkom kazalištu lutaka. U listopadu su gledali predstavu *Vuk i sedam kozlića*, a s obzirom na to da im se posjet jako svidio, u svibnju su ponovno posjetili kazalište te gledali predstavu *Ježeva kućica*. Uživali su!

Učitelji posebnih razrednih odjela

BILI SMO, VIDJELI SMO, POSJETILI SMO

Posjet osmaša Vukovaru

Osmaši su se upoznali s vučedolskom kulturom i ratnim putem Grada heroja U Grad heroja zaputili smo se 17. veljače 2025. godine. Kada smo stigli, prvo smo obišli logor iz rata u kojem se još osjetio duh ratnika. U tom logoru imali smo predavanje, a zatim smo išli u obilazak gdje smo vidjeli razno oružje te načine mučenja. Nakon toga išli smo u Muzej vučedolske kulture u kojem smo vidjeli kako su ljudi prije živjeli te ostatke njihovog oružja i odjeće. Nakon muzeja, otišli smo posjetiti vodotoranj koji je bio oštećen u ratu. Navečer smo imali dogovoren disk na brodu na rijeci Dunav. Drugi dan, nakon odjave iz hostela, krenuli smo prema memorijalnim lokacijama. Prva je bila memorijalno groblje na kojem smo vidjeli spomenik i puno bijelih križeva. Druga je bila masovna grobnica Ovčara na kojoj se odvio strašan zločin. Vratili smo se, uzeli lunch pakete, smjestili se u autobus i krenuli prema Zagrebu.

Ivan Rastočić i Luka Lončarek, 8.a

TERENSKA NASTAVA U OKVIRU PROJEKTA GRAĐANSKOG ODGOJA I OBRAZOVANJA

Razmjena iskustava s Osnovnom školom Iver

Učenici naše škole koji sudjeluju u projektu Građanskog odgoja i obrazovanja imali su priliku sudjelovati u terenskoj nastavi u Osnovnoj školi Iver. Cilj posjeta bio je razmjena iskustava i ideja s kolegama iz te škole koji također pohađaju izvannastavnu aktivnost građanskog odgoja. Kroz zajedničke radionice i interaktivne aktivnosti, učenici su raspravljali o važnim temama poput ljudskih prava, aktivnog sudjelovanja u zajednici te ekološke održivosti.

Razmjena iskustava omogućila je učenicima da čuju nove perspektive i prošire svoja znanja o načinima na koje mogu pridonijeti pozitivnim promjenama u društvu.

Posebno su istaknuli koliko su ovakvi susreti korisni za stjecanje praktičnih vještina suradnje, komunikacije i kritičkog razmišljanja. Osim što su se bolje upoznali s radom vršnjaka iz druge škole, učenici su pokazali entuzijazam za nastavak suradnje i zajedničko sudjelovanje u budućim projektima.

Zahvaljujemo Osnovnoj školi Iver na gostoprimstvu i veselimo se budućim susretima!

Učiteljica Lidija Ribić, voditeljica Građanskog odgoja i obrazovanja

Terenska nastava posebnih razrednih odjela

Učenici posebnih razrednih odjela su 13. svibnja 2025. otišli na terensku nastavu u Karlovac. Učenici su u pratnji učitelja i pomoćnika u nastavi posjetili Stari grad Dubovec i slatkovodni akvarij Aquatika. Učenici su vidjeli različite zanimljive ribe i naučili nešto novo. Odlično smo se proveli!

Učitelji posebnih razrednih odjela

Škola u prirodi - Novi Vinodolski

Od 16. do 20. rujna 2024. učenici četvrtih razreda naše škole boravili su u školi u prirodi u Novom Vinodolskom te se vratili puni dojmova s tog zanimljivog putovanja.

Krenula je nova školska godina. Učiteljica Natalija Stanić rekla nam je da idemo u Novi Vinodolski u školu u prirodi za tjedan dana. Čim je došao vikend počela sam spremati stvari. Četkicu, pastu za zube, ručnik za lice, ručnik za tijelo, šminku, češalj, odjeću, obuću... U ponedjeljak sam se prva probudila. Odmah sam se spremila jer sam jedva čekala da krenem u školu. „Krećemo!“ rekla je učiteljica. Ušli smo u autobus zvan „Lavica“, pozdravili roditelje i vozača i krenuli. Gledali smo kroz prozore, pjevali i pričali... Neki su čak, kako mi se činilo, odspavali. U jednom trenu čuli smo glas naše učiteljice: „Spremite se! Uskoro izlazimo!“

Bili smo jako uzbuđeni! Uzeli smo stvari, pozdravili smo vozača i ušli u Villu Rusticu (Dom Crvenog križa). Rastužili smo se kad smo čuli da smo na četvrtom katu, no to je zapravo bilo sasvim u redu. Sobe nisu bile baš nešto, no sva hrana bila je jako ukusna. U tih nekoliko dana vidjeli smo puno toga: obišli smo Senj i i razgledali tvrđavu Nehaj, išli u muzeje, akvarij gdje smo vidjeli i morske pse itd. Predzadnje jutro učiteljice su nas nasamarile probudivši nas i rekavši da brzo moramo krenuti. Bili smo šokirani, a onda su nam rekle da ipak ostajemo još jedan dan. Naljutili smo se na njih. U petak ujutro uzeli smo stvari i ušli u autobus. Brzo sam zaspala. Kad sam došla doma, sve sam pozdravila i zaključila: Svugdje je lijepo, ali kod kuće je najljepše!

Lucija Turković, 4.a

Susret s književnikom

Susreli smo se s književnikom Božidarom Prosenjakom. Na susret smo išli u Društvo hrvatskih književnika. Zgrada je bila stara i vrlo lijepa. Prostorija u kojoj smo bili isto je bila lijepa. U njoj su bile stolice s bijelim navlakama i bilo je puno djece. Pričao nam je kako je proveo djetinjstvo, gdje je odrastao i kako je izgledalo u njegovoj školi. Rekao nam je i kako je nastala priča Miš. Mogli smo mu postaviti pitanja koja su nas zanimala. Meni je bilo vrlo zanimljivo i lijepo.

Bruna Šuler, 2.a

Posjeti tijekom školske godine – 5. i 6.e

Učenici 5. i 6. e razreda koji pohađaju PSP tijekom školske godine 2024./2025. redovito su odlazili na terensku nastavu po Zagrebu. U prosincu su posjetili Advent, u veljači Muzej čokolade, a u travnju, uoči uskrasnih praznika, otišli su gledati crtani film u Branimir centar. Sjajno su se zabavili!

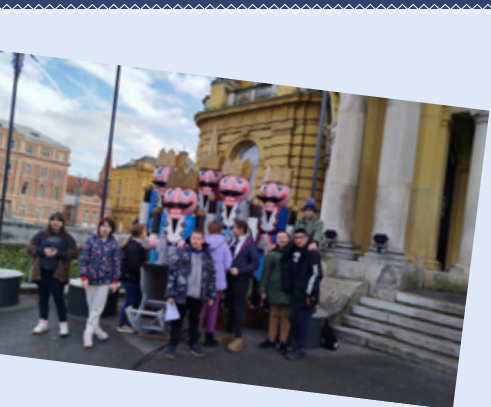
Na Sljeme, na Sljeme, na Sljeme, noga vre sama beži...

U subotu, 30. svibnja 2025., naši hrabri učenici krenuli su u planinarsku avanturu na Sljeme u pratnji svojih profesora. Nakon 2 i pola sata uspona, stigli su na vrh — umorni, ali ponosni!

Nagrada? Zasluženi ručak uz predivan pogled i osjećaj postignuća!

Na povratku nas je pratilo malo avanture – par manjih ozljeda, ali ništa ozbiljno. Svi smo sigurno stigli natrag, čitavi i zadovoljni.

Čestitke svima na trudu i zajedništvu! Do sljedeće planinarske pustolovine!

učiteljice Hrvojka Forjan
i Kristina Lera

Terenska nastava prirode i biologije

Učenici 6.c razreda u petak su, 6. lipnja 2025. godine, proveli zanimljiv i edukativan dan u sklopu terenske nastave, tijekom koje su posjetili Botanički vrt i VR kino.

U Botaničkom vrtu imali su priliku upoznati raznolik biljni svijet, naučiti više o prilagodbama biljaka na različite životne uvjete te istražiti važnost očuvanja biološke raznolikosti. Učenici su pokazali veliku znatiželju i aktivno sudjelovali u vođenom obilasku. Nakon istraživanja biljnog svijeta, u VR kinu uronili su u jedinstveno iskustvo gledanja filma *Lovci i sakupljači*, koji prikazuje svakodnevni život zajednice u Tanzaniji koja i danas živi na tradicionalan način – u skladu s prirodom, bez moderne tehnologije. Film je pružio vrijedan uvid u povezanost čovjeka i prirode te potaknuo raspravu o različitim načinima života kroz povijest i danas.

Ova terenska nastava omogućila je učenicima, ne samo usvajanje novih znanja iz biologije i prirode, već i razvoj kulturne i ekološke osviještenosti. Veselimo se novim iskustvima koja nas čekaju!

6.c i učiteljica Lidija Ribić

F=M

Festival jednakih mogućnosti

Veselom glazbenom igrom padobranom učenici 2.e i 3. e razrednih odjela sudjelovali su treću godinu zaredom na Festivalu jednakih mogućnosti koji promiče i predstavlja stvaralačke mogućnosti osoba s invaliditetom, kao i jačanje svijesti u društvu o njihovim jednakim pravima i obvezama poput svih ostalih građana.

Barbara Petrović i Koraljka Žepec

I mi možemo biti vatrogasci

Učenici 1.e, 3.f, 5.e i 6.e posebnih razrednih odjela 9. travnja 2025. posjetili su JVP grada Zagreba te na taj način sudjelovali u projektu I mi možemo biti vatrogasci u organizaciji humanitarne udruge Adonis. Vatrogasci su učenike proveli po dvorištu vatrogasne postaje te im pokazali načine gašenja vatre, što se sve nalazi u vatrogasnom kamionu te kako se vatrogasci spuštaju po vatrogasnoj šipci. Učenici su imali priliku obući vatrogasna odijela. Super smo se zabavili!

*učiteljice Ingrid Soldan,
Dubravka Sečen Rosso,
Kristina Lera i Tatjana Šikić*

Osmiši na maturalcu

Prvi tjedan svog osmog razreda učenici 8.a, 8.b i 8.c razreda otputovali su na svoj dugoočekivani maturalac i proveli pet dana istražujući čarobnu Istru. U pratnji svojih učitelja – Ane Crkvenac, Laile Brezak, Marka Gajera i Tomislava Vilenice – učenici su obišli neke od najljepših istarskih destinacija: slikoviti Hum, čarobni Motovun, povijesni Poreč, veličanstvene Brijune i impozantnu Pulu. Svaki je dan bio ispunjen novim doživljajima, a posebno oduševljenje izazvao je posjet Adrenalinskom parku Sky

Fox, gdje su se svi odvažili na uzbudljive izazove i testirali svoje granice kroz smijeh, podršku i dobru zabavu. Ovo putovanje ostat će im u sjećanju kao savršen završetak osnovnoškolskog putovanja!

Luca Šimić i Lucija Lončar, 8.b

Odlazak u džamiju

Dana 15.4.2025. učenici 5.a i 5.b posjetili su Islamski centar i džamiju. Čim smo ušli u džamiju uočili smo da u njoj nema slika ili kipova već su umjesto njih ondje natpisi i to na arapskom jeziku. Naučili smo puno toga o muslimanskoj vjeri te smo saznali i nešto o sličnostima između naše i muslimanske vjere. Zanimljivo mi je bilo da džamija ima dva dijela, u jednom su žene, a u drugom muškarci. Također smo saznali da se njihova sveta knjiga zove Kur'an. Ovim posjetom naučili smo puno novih stvari, a pritom smo se i zabavili.

Erin Jakolić, 5.a

Edukativna izložba u knjižnici Savica

Od 24. travnja do 10. svibnja 2025. u Knjižnici Savica održana je izložba *Multisenzorni pristup i primjena slikovnica u radu s učenicima s teškoćama u razvoju* na kojoj se kroz izložbene materijale željelo prikazati kako svijet slikovnica i čitanja približavamo našim učenicima kroz multisenzorni pristup. Kroz interakciju s predmetima iz okruženja, izmjenom stvarnosti i mašte, pokretom, lutkom, igrom i glazbom omogućavamo i olakšavamo učenicima razumijevanje pročitanog, njihovo aktivno sudjelovanje, ali što je najvažnije, jačamo motivaciju i ljubav naših učenika prema čitanju.

Koraljka Žepec

Vitezi u gostima, Vitezi s gostima

Posjetili smo Dječju knjižnicu Marina Držića, Društvo hrvatskih književnika i knjižaru Znanje, a u goste nam je došla Željka Horvat Vukelja

Školska knjižničarka je tijekom školske godine u suradnji s učiteljicama razredne nastave organizirala brojne susrete s književnicima, ilustratorima i drugim zanimljivim predavačima. Nekoliko puta smo posjetili obližnji ogranak KGZ – Dječju knjižnicu Marina Držića. 1.b je učlanjen u gradsku knjižnicu, a 2.b je upoznao ilustratoricu Hanu Tintor koja im je pokazala proces nastajanja ilustracija za slikovnice.

2.b je sudjelovao i na radionici koju je održala profesorica s Agronomskog fakulteta tijekom koje su upoznali različite vrste tla te sami napravili svoj mali kameni svijet u posudici. Posjetili smo i Društvo hrvatskih književnika gdje su naši 2.a, 2.b i 3.a imali priliku upoznati poznate književnike Nadu Zidar Bogadi i Božidara Prosenjaka.

Također, na Noć knjige, 4.a i 4.b posjetili su knjižaru Znanje. Učenicima su o procesu nastanka knjige na temelju prepričanih Kušanovih romana u obliku slikovnica – *Koko i duhovi* i *Uzbuna na zelenom vrhu* – govorili Tomislav Zagoda – pisac, slikar, scenarist i prevoditelj te Mirna Šimat – urednica u izdavačkoj kući Znanje.

Također, osim što idemo u goste jednako volimo i kad nam netko dođe. Iz tog razloga jako volimo ugostiti Željku Horvat Vukelja koja se radosno odazove svakom našem pozivu, a ovaj puta razveselila je naše prvašice kojima je to bio prvi školski susret s nekim književnikom.

knjižničarka Iva Eskeričić

Tamo gdje srce kuca brže – moja Afrika

Prvi susret s Afrikom - Kenija

U petak 8.kolovoza 2025. krenula sam s obitelji u afričku avanturu! Let iz Zagreba, preko Beograda i Dubaija napokon je završio u Keniji. Prvo što sam primijetila bilo je sunce – ogromno i toliko jako da sam odmah morala staviti sunčane naočale. Zrak je bio topao i mirisao je na prašinu, cvijeće i začine koje nisam znala imenovati. Ljudi su nas veselo pozdravljali s „Jumbo!“ što znači „Bok!“ na svahiliju i svi su bili dobro raspoloženi i smijali se kao da nas već poznaju. Vožnja od aerodroma bila je prava pustolovina! Ceste su pune automobila, motora i autobusa, a čini se da prometna

pravila ne postoje. Trube stalno sviraju, ljudi prelaze cestu kad god i gdje god im padne na pamet, a uz cestu prodaju različitu hranu, voće i odjeću. Vidjela sam i nekoliko koza koje su mirno šetale uz promet! Naš smještaj bio je jako lijep. Hotel je imao veliki bazen s plavom vodom i palmama oko njega. Sobe su bile udobne i imale su mreže protiv komaraca oko kreveta, pa sam se osjećala kao da spavam u šatoru. Hrana je bila posebno zanimljiva – prvi put sam probala meso krokodila. Okus je bio sličan piletini, ali malo tvrđe. Svakodnevno smo jeli i puno voća – banane, mango, papaje, marakuje...i teško je odabrati najbolje. Uživali smo u svakom zalogaju!

Safari u Maasai Mari

Najuzbudljiviji dio putovanja svakako je bio safari. Maasai Mara pripada kenijskom dijelu Serengeti područja. Serengeti je područje koja se prostire na sjeveru Tanzanije i jugozapadu Kenije. Jedno od najboljih mjesta na planeti za safari i mjesto gdje se snimaju dokumentarci koje gledamo na programu National geographic. Nevjerojatna koncentracija svih životinja u svom prirodnom staništu – lavovi, leopardi, nilski konji, slonovi, žirafe, razne vrste ptica... Krenuli smo rano ujutro, još dok je bilo polumračno, a zrak je bio hladan i svjež. Kroz safari smo se vozili u otvorenom džipu, a vožnja je bila kao u avanturističkom filmu! Na horizontu su se vidjele žirafe koje su polako hodale, a malo dalje zebre koje su trčale u skupini. Lavovi su ležali u hladu i izgledali kao mačke koje predu. Vodič Tomislav nam je pokazao i nosoroga, a kasnije i slona s malim slonićem.

NP Lake Naivasha

Nacionalni park Lake Naivasha bio je sasvim drugačiji od Masai Mare. Umjesto suhe trave i prašine tamo je sve bilo zeleno i puno vode. Vozili smo se brodom po jezeru i vidjeli mnogo ptica – pelikane, flamingose i čaplje. Bilo je

PUTOVANJA

kao u bajci jer su ptice letjele nisko iznad vode, a njihova su se krila presijavala na suncu. Najzanimljiviji su pak bili nilski konji koji su ležali u vodi i samo su im glave virile van i tek bi ponekad napravili ogroman pljusak repom. Vodič nam je rekao da iako izgledaju mirno mogu biti jako opasni ako im se približimo, pa smo ih gledali samo iz daljine.

Na obali rastu visoka stabla po kojima se slobodno veru majmuni. Sve je izgledalo tako mirno da sam poželjela ostati još koji dan...

Tanzanija – podno Kilimandžara

Nakon pet dana u Keniji, nastavili smo putovanje autobusom prema Tanzaniji. Put je bio dug, ali zanimljiv. Kroz prozor sam gledala krajolik koji se mijenjao – crvena zemlja polako je postajala zelena, a s obje strane ceste su se vidjela mala sela s kolibama od crvene cigle

i slamnatim krovovima. Kad smo stigli do granice, morali smo izaći iz autobusa, pokazati putovnice i pričekati pečat. Sve je bilo novo i pomalo uzbudljivo!

Kad smo stigli u mjesto Moshi, odmah smo primijetili veličanstveni planinski vrh koji se uzdizao iznad oblaka – to je bio Kilimandžaro! Bio je ogroman i snježan, iako je oko nas bilo jako toplo. Vodič nam je rekao da je to najviša planina u cijeloj Africi. Penjali se nismo, ali smo se divili oblacima koji lagano prelaze preko vrha. Tamo je sve bilo prepuno banana i kave jer ih tamo ljudi puno sade.

Sljedeći dan smo išli na spice tour – obilazak plantaže začina. Bilo je čudesno! Vidjeli smo kako rastu cimet, vanilija, klinčić i papar. Ljudi koji tamo rade trgali su listove i plodove da ih pomirišemo pa je cijeli zrak mirisao kao božićni kolači. Nasmijani vodiči pjevali su nam pjesme dok smo hodali između palmi i banana.

Zadnji dan posjetili smo Maasai selo. Pleme visokih, vitkih ratnika odjevenih u crvene tkanine s noževima i kopljima oko pasa. Pokazali su nam svoje kuće od blata, plesali i skakali u visinu. Naučili su nas da svaka njihova ogrlica ima značenje i da boje predstavljaju hrabrost, mir i život. U centru Maasai svakodnevice, ali i života općenito, ipak se nalazi stoka. I sve se vrti oko nje. Što više grla stoke muškarac ima, to više može imati i žena. Dapače, status i bogatstvo se mjeri, među ostalim, brojem grla stoke. Maasai muškarci, stokom „kupuju“ i žene za udaju, pa su nam tako za moju stariju sestru ponudili 50 krava.

Kasnije smo posjetili i drugo pleme – Chagga, koje živi u blizini. Vodič nam je rekao da su nekad davno ratovali s Maasajima i da su bili poznati po svojoj snazi i lukavosti. Danas se više ne bore nego uzgajaju banane i kavu. Pokazali su nam stare špilje u kojima su se skrivali tijekom sukoba. Prema legendi, koze su svojim rogovima pomagale kopati te tunele za što im je, naravno, trebalo jako puno vremena. Bilo je pomalo strašno, ali jako zanimljivo.

Zanzibar – otok začina i tirkiznog mora

Nakon tri dana u podnožju Kilimandžara, avionom smo odletjeli na Zanzibar. Sve je izgledalo kao s razglednice! Bili smo smješteni u mjestu

Jambiani, na južnom dijelu otoka. Naš hotel bio je tik uz plažu, s bijelim pijeskom koji je toliko mekan da sam imala osjećaj da hodam po oblacima. Nažalost, zbog velike oseke, kupati smo se mogli samo u popodnevnim satima, ali smo u toplom oceanu jako uživali. Divili smo se šarenim ribicama, koraljima i prekrasnim morskim zvijezdama.

Jedan dan išli smo na Prison island – otočić na kojem su nekad držali zarobljenike, a danas tamo žive ogromne kornjače. Neke su bile stare i više od 100 godina. Mogli smo ih dirati i hraniti listovima salate. Bile su spore, ali jako simpatične.

Posjetili smo i Stone Town, stari dio glavnog grada. Ulice su

uske i zavijene, a kuće imaju velika drvena vrata s prekrasnim rezbarijama. Sve je bilo puno mirisa – začina, ribe i cvijeća. Kupi smo suvenire i začine za doma, a prodavači su se stalno smješkali i govorili „Hakuna matata“ što znači „nema problema“.

Najposebniji trenutak je bio kad smo posjetili lokalnu školu. Za taj susret počeli smo se pripremati još u Zagrebu gdje smo kupili bilježnice, bojice i olovke za njih. Djeca su se jako razveselila poklonima, smijala se i pokazala nam svoje učionice. Bilo mi je neobično vidjeti razrede od 40-50 učenika naguranih u učionice koje nisu veće od naših. Nije bilo pametnih ploča ni projektor, samo velika crna ploča i bijela kreda. Iako je bilo jako vruće, učenici su mirno i pažljivo slušali učiteljicu. Kad je došlo vrijeme za odmor jedan od učenika udario je u nešto veliko metalno na školskom dvorištu toliko jako da je zvuk odzvanjao cijelim selom označivši kraj

sata. Zamišljala sam kako bi to izgledalo da su moji prijatelji iz razreda sada ovdje...

Kraj putovanja, početak priče

Kad je putovanje završilo i kad smo se vratili kući, osjećala sam kao da se budim iz najljepšeg sna. Afrika mi je pokazala koliko je svijet velik, raznolik i čudesan. Priroda, životinje i ljudi koje sam tamo vidjela zauvijek će mi ostati u sjećanju. Naučila sam da ne treba imati puno da bi bili sretni, da je važno dijeliti i biti zahvalan za ono što često uzimamo zdravo za gotovo. Afrika nije kontinent koji samo pogledaš i odeš. Kažu da te ona ili proguta ili ispljune. Ili je voliš cijelim srcem ili jedva čekaš otići. Nema ravnodušnih. Mene je progutala. Sa svim svojim mirisima, prašinom, smijehom i bojama. I zato ću je uvijek nositi sa sobom, ma gdje bila. Dok se jednog dana ponovno ne susretnemo.

Marina Murtić, 4.a

MAŠTA I SVAŠTA

Život uz rijeku Savu

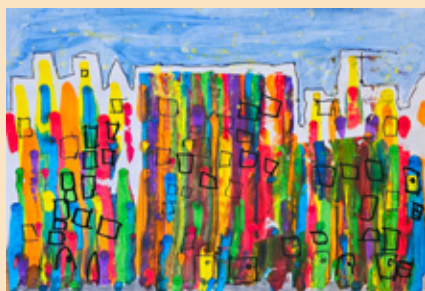
Rijeka Sava naš je dom,
Ona plovi po Zagrebu mom.
U njoj žive ribe razne,
Ulice joj nisu prazne.
Rijeka Sava svim' je dom,
U njoj pliva čak i som!
Uz nju igraju se djeca,
Velika i mala.
U tome je njena slava!
Tonka Vukašinić, 3.a

Ivana Paula Pavlek, 4.a

Grad Zagreb

Grad Zagreb kao da je ruža,
svakome veselje pruža.
Grad Zagreb ne može biti bolji,
kad da je stvoren po dječjoj
volji.
Dok ljudi užurbano hode,
psi, mačke pa čak i rode
o najljepšem gradu brigu vode.
Tonka Vukašinić, 3.a

Matea Kulaš, 3.e

Zeko koji je bio drugačiji

Zeko Borna bio je drugačiji od svih ostalih životinja zato što je uvijek šepao. Jednog dana mama ga je odvela liječniku. Liječnik je rekao da ima cerebralnu paralizu. Cerebralna paraliza je bolest u kojoj osoba ne može upravljati jednim dijelom svoga tijela. Sad je znao zašto nije mogao igrati nogomet sa svojim prijateljima. Počeo je lagano plakati, ali je bio ponosan zato što je bio drugačiji. Tako je pronašao novi hobi - sviranje bas gitare. Jako je dobro svirao te je jako brzo učio, pa je odlučio biti glazbenik i pjevač umjesto nogometaša.

Borna Lesić, 4. a

Zagorje iz mog srca

Zagorju mom ime je Dubravica. Nalazi se zapadno od Zagreba i tamo odlazim od svog rođenja. Kada dođeš ispred dvorišta, možeš ući na velika lijepa crna vrata ili pored, kroz mala crna vrata, kroz koja može proći osoba, ali ne i auto. Kada prođeš kroz velika vrata, s lijeva možeš vidjeti bijeli zid kuće, a ispred sebe veliku štalu na kojoj je ispisano puno imena naše obitelji, koja na toj štali stoje već dugo. Možeš hodati i dublje pa ćeš vidjeti samo ljepotu trampolina na kojem svi vole skakati, kojeg je vlastitim rukama izgradio moj djed, koji je preminuo u studenom 2022. godine. Tamo ima i velika štala u kojoj su prije trideset pet

godina bile domaće životinje, a u sredini svega stoji predivan bunar pun vode. Sve je na nizbrdici pa je jako smiješno ondje igrati nogomet. Možeš ući čak kroz štalu, ali pazi da se ne sruši jer je jako stara. Prije nego što je djed umro, imali smo kokoši u malom kokošinjc u pored štale. Još prije toga bilo je krava i svinja, a sad samo fazani lutaju naokolo. Najljepše od svega je miris sela i predivan zalazak sunca prije večeri.

Luka Beganović Herceg, 6.b

Dominik Radica, 4.a

Josipa Novaković, 3.a

MAŠTA I SVAŠTA

Priče za Noć knjige

Pčela i princ

Bio jednom davno jedan princ Janko. Bio je ljubazan, hrabar i pravedan.

Jednog dana, dok je šetao po svom vrtu, ugleda cvijet, a na cvijetu jednu pčelu. Pčela je bila mala, vesela i energična. Princ je stao i promatrao pčelu razmišljajući o tome kako bi bilo lijepo s njom razgovarati. Odjednom, pčela progovori: „Ej! Tko si ti?“ Princ odgovori: „Ja sam princ Janko, vlasnik vrta u kojem živiš.“ Pčela zašuti nakon prinčeva odgovora.

„Htio sam te pitati što vi pčele uopće radite – samo stojite ili

letite zrakom i bodete ljude?“ Pčela se mirno spusti na cvijet i odgovori: „Moj posao možda ne izgleda važno vama ljudima, no moj rad doprinosi ravnoteži u prirodi.“ Tada uznemireno odleti sa svoga cvijeta ravno u košnicu na vrhu hrasta. Princ se zamisli i upita se: „Bih li ja postojao kad ne bi bilo te pčele?“ Od tog trenutka poštovao je svako živo biće, a one ljude koji su bili na nižem položaju od njega, gledao je s puno više poštovanja. Princ je kasnije postao kralj i donio vrlo važan zakon: „Ako povrijediš bilo koje živo biće, ići ćeš u zatvor.“ Nitko ga se nije usudio kršiti, a princ je živio sretno do kraja svog života.

Darko Mimica, 7.a

Moja sreća

Puno ljudi misli da je sreća u skupim stvarima, ali ona je u našim srcima. Mene veseli kad idem na gimnastiku. Naravno, veseli me i škola, ali ne toliko.

Svi se veselimo 5. razredu. Najviše me nasmije kad pomislim kako ćemo biti veći, pametniji i maštovitiji.

Najsretnija sam kad sam s obiteljima i bližnjima.

Usrećuje me kad drugima mogu svjedočiti svoju vjeru. Na primjer, kad pomažem drugima, kad utješim prijatelja ili kad nekome razveselim dan.

Najviše me usrećuje kad mogu usrećiti druge.

Ivana Paula Pavlek, 4.a

Simbol zajedništva

Bio jednom jedan dječak Luka.

Imao je djeda koji se zvao...

Neću vam reći kako se zvao!

Sami smislite kako ćete ga nazvati, ali prvo poslušajte priču o Luki i njegovom djedu.

Luka je jednog dana pitao djeda što je bio simbol zajedništva u njegovom djetinjstvu. Djed mu je odgovorio: „Ne znam, ali pretpostavljam da su to bili bubanj i stol.“ „Bubanj i stol?“ začudio se Luka. „Zašto?“ „Zato jer je zvuk bubnja pozivao sve na okupljanje za zajedničkim stolom gdje su se donosile važne odluke za cijelo selo, a nakon toga su se za stolom svi častili i dugo družili uz pjesmu i ples.“ Luki se svidio taj stari običaj pa je tradiciju uveo i u svoj dom.

Obitelj je bila oduševljena Lukinom idejom. Kakve su se odluke donosile u Lukinoj obitelji zamislite sami, a ja se nadam da vam se priča svidjela. Ako jest, zapitajte svoje djedove i bake da vam ispričaju još koju lijepu priču poput ove. Tako ćete ojačati svoje zajedništvo.

Patrick Sesar, 5.b

Marin Roguljić, 3.a Toma Duvnjak, 3.a

Roko Sertić, 4.a

Roko Lukačević, 4.b

MAŠTA I SVAŠTA

Moj sport – jahanje

Jahanje je jako zanimljiv sport. Njime se bavim već četiri godine.

Prije treninga pripremamo konja. U sedlarniku uzmemo sedlo, uzdu i posedlicu (za ublažavanje pritiska sedla). Zatim odvedemo konja na trening. I mi jahači se pripremamo. Prije svakog treninga stavimo kacigu na glavu i štitnik za leđa.

Konja treba dobro zagrijati prije nego krenemo s težim dijelom treninga. Konj prvo kreće u kas (lagano trčanje) te onda galopira (brzo trči). Ponekad na treningu jašem bez sedla i preskačemo prepone. Poslije treninga raspripremamo konja. Odvedemo ga van, operemo mu kopita, odvedemo ga da pase travu. Kad je ljeto, kupamo konje i radimo im lude frizure.

Često idemo i na natjecanja. Postoje dvije vrste jahanja: preponsko i dresurno.

U preponskom jahanju preskačemo prepone, a u dresurnom svaki pokret treba biti savršen i isplaniran.

Ako volite konje, mislim da je ovo pravi sport za vas!

Lisa Marunica, 4.a

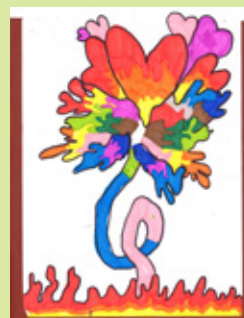
Mama

Mama je lijepa kao sunce.
Mama je sjajna kao zvijezda.
Mama je iskrena i dobra.
Mama je snažna i hrabra.
Mama je superjunakinja.

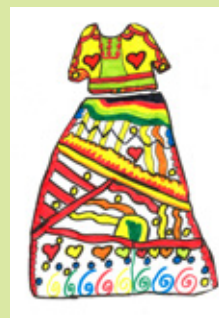
Mama nas čuva.

Kad skupiš sve mame svijeta
one su dijamanti.

Marta Petrač, 3.a

Tara Malbašić, 3.a

Elena Una Stanić, 3.a

Rukavice na putu

Dječak Đuro vraćao se iz škole po snijegu zaogrnut tankim kaputom. Toplijeg nije imao. Odjednom u snijegu spazi stare rukavice. Uzme ih i proba. Bile su vrlo udobne pa ih je ponio sa sobom. Približavajući

se kući, u obližnjem je parku susreo Peru. Igrali su lovice i gađali se grudama. S nađenim rukavicama konačno je mogao uživati u grudanju. Krenuvši kući, naišao je na dijete kojem je, kao i njemu, bilo hladno. Suosjećao je s njime pa mu ponudio nađene rukavice. „Ako

su ugrijale mene, sigurno će i njega“, pomislio je. Dijete se jako razveselilo i zahvalilo mu. Došavši kući, na vješalici je zatekao nov kaput, šal i rukavice. „Dobro se dobrim vraća!“ uskliknuo je i poletio svojim roditeljima u zagrljaj.

Maša Horak, 5.b

Marina Murtić, 3.a

Lara Zorinc, 1.a

Hana Božiković, 4.b

Bojažljiva sova – predškolci u školskoj knjižnici

Tijekom drugog polugodišta našu školsku knjižnicu posjetili su predškolci iz Dječjeg vrtića Iskrice, zajedno sa

svojim odgojiteljicama i pedagoginjom. Tijekom posjeta knjižničarka im je pročitala slikovnicu Bojažljiva sova, dirljivu priču o sovi koja se boji letenja, no zahvaljujući brizi za prijatelja pronalazi snagu i hrabrost za let. Uslijedio je razgovor o emocijama i njihovim bojama, a kroz interaktivnu igru istražili smo što je sve sovi potrebno kako bi mogla letjeti. Spojivši učenje i pokret, predškolci su povezivali dijelove tijela s njihovim funkcijama te se okušali u sovinom letu.

U kreativnom dijelu radionice izrađivali su sove – na papirnate oblike lijepili su papirnate "perje" i tako oblikovali vlastite maštovite sove koje su ponijeli kući. Svaka sova bila je unikatna, kao i njezin autor. Druženje je proteklo u veselju, igri i učenju, a ovakvi susreti dodatno povezuju školu i vrtić te djeci pružaju dragocjeno iskustvo učenja kroz priču. Radujemo se novim pričama, susretima i prijateljstvima koja nastaju uz knjige!

Knjižničarka Iva Eskeričić

Vita Orlić, 6 godina

Mia Matek, 6 godina

Vita Augustinović, 5,4 godina

Marko Livačić, 6 godina

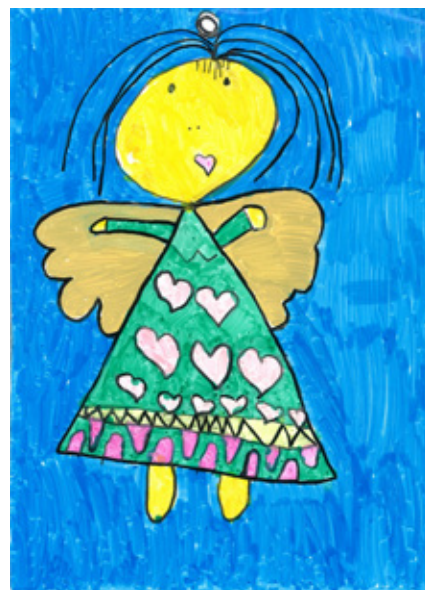
GOSTI: SUSJEDI PREDŠKOLCI

Marija Turković, 6,2 godina

Karla Tenšek, 6,1 godina

Eva Bilić, 6,5 godina

Laura Šetić, 6 godina

Hana Matek, 6 godina

Fran Androjić, 6,1 godina

Klara Jurko, 6,1 godina

Grgur Rastija, 5,9 godina

Tena Šapit, 6,5 godina

USPJESI NAŠIH UČENIKA

Učenici naše škole sudjelovali su na brojnim natjecanjima na županijskoj razini. Riječ je o natjecanjima iz Engleskog jezika, Matematike, Biologije, Geografije, Hrvatskog jezika, Geografije. Uz navedena natjecanja naši su učenici ostvarili zapažene rezultate i u natjecanju Hippo, Klokane bez granica te na Smotri projekata iz područja Građanskog odgoja i obrazovanja. Naši učenici s teškoćama u razvoju sudjelovali su na Državnom prvenstvu u atletici za učenike s intelektualnim teškoćama.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE	UČENICI	MENTORI
Engleski jezik	Eva Kalčić, Luka Lončarek	Anja Piljek
Matematika – Državno natjecanje	Benjamin Haydon	Ana Bajo
Biologija	Jeronim Lončar, Darko Mimica, Eva Kalčić, Lucija Lončar	Lidija Ribić
Povijest	Luka Šapit	Slobodan Mihalica
Geografija	Jeronim Lončar, Darko Mimica, Luka Šapit	Ana Crkvenac
Hrvatski jezik	Patrik Sučić	Laila Brezak
Tehnička kultura	Vita Vidiček	Marko Blažević
Kemija	Jeronim Lončar, Patrik Sučić	Zrinka Šipušić
Smotra projekata iz područja Građanskog odgoja i obrazovanja	Leda Svetina, Ivana Kalčić, Sara Bosanac Ivanišević, Eva Kalčić, Tea Jurašić	Lidija Ribić
LiDraNo- literarno, dramsko-scensko i novinarsko stvaralaštvo (osnovne škole)	Lucija Turković	Kristina Elez
HIPPO- međunarodno natjecanje iz engleskog jezika	Eva Kalčić	Anja Piljek
Klokane bez granica	Bruna Šuler Tin Grubišić Adrijan Kelava Juraj Serdarušić	Jasna Prelog Martina Erić
Državno prvenstvo školskih sportskih društava za učenike s intelektualnim teškoćama	Fran Pavlinić	Tatjana Šikić
Revija hrvatskog filmskog stvaralaštva djece Smotra hrvatskog školskog filma	Marica Šimić, Lucija Graovac i Šimun Lončar	Ana Bajo

Sudjelovanje na izložbi inovacija Inova-mladi

Izložba inovacija Inova - mladi 2025. koja se održala 10. svibnja 2025. godine je 25. izložba inovacija učenika zagrebačkih osnovnih i srednjih škola te studenata s međunarodnim sudjelovanjem, a organizira ju Savez inovatora Zagreba. Izložba se održala na Fakultetu strojarstva i brodogradnje i išla sam u pratnji svog mentora, učitelja tehničke kulture, Marka Blaževića. Na izložbi je sudjelovalo puno škola i bilo mi je jako zabavno vidjeti inovacije ostalih učenika. Moja inovacija zove se Veseli organizator za stol i služi tome da radni stolovi učenika ne budu neuredni. Jako sam zahvalna na ovoj predivnoj prilici i pamtit ću je cijeli život.

Vita Vidiček, 6.a

Međunarodno natjecanje HIPPO

U ponedjeljak 26.5. u 7:30 ujutro sjela sam u bus za Veneciju sa svojom profesoricom biologije, Lidijom Ribić. Naša vožnja do Venecije trajala je šest sati, koje sam provela u iščekivanju dolaska. Kada smo došli u Veneciju, to jest u gradić pokraj, sjeli smo na bus za mjesto imena Lido di Jesolo. Kada smo došli i prijavili se, uputili su nas u hotel Neps. Tamo sam bila u sobi s još tri cure s Brača i jako sam se povezala s njima. Oko 19 sati išli smo na večeru i poslije upoznali još jednog dečka iz Turske. Na počinak smo se uputili u dva ujutro. Sljedeći dan u 12 sati išli smo pisati ispit. Kada smo završili, jeli smo ručak pa se odmorili. Popodne su bile igre na kojima smo se jako zabavili. Na igrama smo upoznali još jednog dečka iz Moldavije. Navečer je bila dodjela nagrada i puno pobjednika bilo je iz Hrvatske. Te noći išli smo spavati još kasnije. Sljedeće jutro profesorica i ja išle smo u Veneciju. Tamo smo bile do dva i jako smo se zabavile. Bus nam je kasnio sat vremena, ali je dobro što nam je to bila jedina loša stvar.

Eva Kalčić, 8.a

NOĆ KNJIGE 2025.

Kreativni zadaci, tajni kodovi i književni susret

U našoj školi, u srijedu, 23. travnja 2025. godine, održala se Noć knjige. To je manifestacija kojom se već godinama obilježava Svjetski dan knjige i autorskih prava u spomen na smrt Miguela de Cervantesa i Williama Shakespearea. Peti i šesti razredi su Noć knjige obilježili kreativnim zadacima, tajnim kodovima te uživanjem u filmu *Anka*. Knjižničarka je za svaku grupu pripremila jednu omotnicu s uputama u kojoj su se nalazile četiri manje omotnice. Prva omotnica sadržavala je blizugletku pomoću koje su učenici trebali otkriti tko je junak toga dana te uz pomoć online izvora napisati nekoliko važnih informacija o njemu. Duga omotnica nosila je tajne predmete o kojima smo u grupi raspravljali i pokušavali doći do zaključka tko ih je i

zašto koristio. U trećoj omotnici nalazili su se listići za razgovor – bila su nam ponuđena pitanja o kojima smo morali razmisliti te zapisati svoj odgovor.

Zadnja omotnica sadržavala je pigpen šifru koju smo morali razbiti kako bismo saznali naziv filma i imena dvoje glavnih glumaca. Kad smo otkrili sve tajne podatke uživali smo u filmu *Anka* koji je napravljen prema knjizi Mate Lovraka *Anka Brazilijanka*.

U isto vrijeme, 7.a razred upoznao je književnicu Branku Klisović koja im je otkrila kako je postala književnica, čime se bavi svakodnevno, kako joj ideje padaju na um te su saznali nešto više o knjigama koje je napisala.

Bilo nam je jako zanimljivo i zabavno. Najviše nam se svidjelo otkrivanje imena filma

kroz igre i to što smo mogli sudjelovati s prijateljima. Film je bio zanimljiv i poučan. Rado bismo opet ponovili ovako zabavan dan.

*Karolina Matošević
i Maša Horak, 5.b*

Tjedan mozga 2025.

U tjednu od 10. do 16. ožujka obilježili smo Tjedan mozga koji se svake godine obilježava u svijetu pod nazivom Brain Awareness Week, a 24. godinu u Hrvatskoj. Tjedan je posvećen upoznavanju brojnih novih istraživanja i spoznaja o funkcijama ljudskoga mozga i očuvanja njegovoga zdravlja. S učenicima smo provodili brojne radionice, aktivnosti i igre usmjerene upravo na rad mozga u različitim situacijama.

Koraljka Žepić

Proslava Dana učitelja!

Iako je Dan učitelja iza nas, naši su djelatnici odlučili produljiti slavlje! Zajedničkim odlaskom na mjuzikl "Ljepotica i zvijer", proveli smo večer ispunjenu čarolijom, glazbom i vrijednostima koje nas podsjećaju na ono što nas svakodnevno motivira – ljubav prema obrazovanju i učenicima.

Kroz ovu predivnu izvedbu prisjetili smo se važnosti strpljenja, suosjećanja i promjene – osobina koje i mi, kao učitelji, nastojimo prenijeti na nove generacije.

Vlatka Hunjadi

Tjedan zdravog doručka

U vremenima kad se često žuri i doručak preskače, učenici 7.e/8.e razreda odlučili su pokazati kako se može i mora drugačije - uz puno smijeha, boja i zdravih zalogaja.

Pod budnim okom svoje učiteljice Jasne Romich Jurički, učiteljica iz produženog stručnog postupka Jelene Rebac Gajer i Marijane Matušin Krevzelj, učenici su se uključili u projekt Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo i obilježili Tjedan školskog doručka na najbolji mogući način - zabavom i edukacijom.

Tijekom cijelog tjedna učenici su se igrali, pjevali, crtali i učili o važnosti doručka kao najvažnijeg obroka dana. Bilo je tu svega - od rješavanja fora zagonetki o voću i povrću, do slaganja jelovnika šarenih poput duge. I nije stalo samo na teoriji. Naime, majstori zdravih obroka sami su servirali vesele tanjure prepune voća i povrća, pripremali zdrave sendviče i miksali prirodne sokove od svježeg voća.

Osim što su učili razlikovati zdrave od nezdravih namirnica, gastronomski kreativci su izrađivali plakate, smišljali pjesmice o zdravoj hrani i svakodnevno ponavljali važnu lekciju. A to je da je voće i povrće zakon, i to u svim bojama!

Doručak može biti zabavan, šaren i ukusan, a uz ovako super ekipu i prava mala fešta. Pokazali su da se s malo truda može puno napraviti za zdravlje i dobro raspoloženje.

Jelena Rebac Gajer

Međunarodna razmjena straničnika

Naša školska knjižnica već nekoliko godina sudjeluje u međunarodnom projektu *Bookmark Exchange*. Ove godine tema je bila slavljenje zajedništva, knjižnica i čitanja knjiga. Knjižničarka nam je pripremila papire, naljepnice, vezice, škare i sve potrebno za kreativan rad, a naš je zadatak bio napraviti što ljepši straničnik. Škola partner iz koje su nam stigli prekrasni straničnici se nalazi u Litvi. *Nama su se jako sviđali njihovi straničnici, a i njima naši. Bilo nam je jako zabavno i sviđela nam se radionica. Bilo bi super da češće možemo sudjelovati u ovakvim razmjenama.*

Zorica Šimić i Franka Šumić, 5.b

Izrada solarne pećnice

Učenici 5.e razreda za kraj nastavne godine odlučili su stjecati znanja na nešto drugačiji način. Učenici su tijekom svibnja učili o oblicima i izvorima energije. Između ostalog, upoznali su energiju Sunca te naučili kako je Sunce jako važno jer nam daje svjetlost i toplinu. Učenici su provjerili naučeno znanje izradom solarne pećnice. Aktivno su sudjelovali u rezanju potrebnih materijala i oblikovanju solarne pećnice. Pažljivo su slagali kekse s čokoladom i sljezovim kolačićima te strpljivo čekali sat vremena kako bi provjerili je li pokus uspio. Čekanje se isplatilo jer je pokus bio i više nego uspješan. Učenici su proslavili sa slasnim otopljenim zalagajčićima!

učiteljica Kristina Lera

Mala kuća velikih osjećaja

Interaktivnu predstavu za učenike i učitelje osmislile su i provele edukacijske rehabilitatorice Jasna Romich Jurički i Koraljka Žepec. Kroz aktivno sudjelovanje u predstavi učenici upoznaju, prepoznaju i imenuju osjećaje na zabavan način, kroz lutke, glumu, pjesmu i pokret.

Jasna Romich Jurički i Koraljka Žepec

“KOZLIĆI” - Kamšibaj u gostima

U posjetu 1.e, 2.e i 3.e razrednom odjelu stigli su članovi Udruge KOZLIĆI koji su za naše učenike izveli kamišibaj „Pale sam na svijetu”. Učenici su s velikom pažnjom pratili priču, aktivno su sudjelovali, svirali terapijski bubanj, a na kraju ilustrirali stranice za svoju vlastitu kamišibaj priču.

Koraljka Žepić

Velikani hrvatske prošlosti – likovni natječaj posvećen Marku Polu

Ove je godine likovni natječaj „Velikani hrvatske prošlosti” bio posvećen poznatom svjetskom putniku Marku Polu. U natječaju je sudjelovalo više od 1300 učenika iz Hrvatske i inozemstva, a radovi su ocijenjeni prema kreativnosti, originalnosti i likovnoj tehnici. U četvrtak, 27. ožujka 2025. godine, u dvorani naše škole svečano je otvorena izložba radova pristiglih na natječaj. Program su vodili Erin Jakolić (5.a) i Luka Šapit (7.a), a prisutne su pozdravile ravnateljica DV Iskrice Nataša Vidović i ravnateljica naše škole Vlatka Kovač. Posebno zanimljiv dio programa bio je igrokaz o putovanju Marka Pola te nastup djece iz DV Iskrice, skupina Sovice. Najsvečaniji trenutak programa bila je dodjela nagrada najboljim radovima koje je odabralo stručno povjerenstvo. Organizacijsko povjerenstvo pobrinulo se da sve protekne u najboljem redu– od popisivanja pristiglih radova, objava na mrežama i ukrašavanja škole, pa sve do prikupljanja poklona i same podjele nagrada. Ovim je natječajem još jednom potvrđeno koliko je važno poticati likovno stvaralaštvo, maštu i istraživanje hrvatske kulturne baštine, čuvajući pritom uspomenu na velike ličnosti naše povijesti.

Vlatka Hunjadi

Svjetski dan osoba sa sindromom Down

Kao i svake godine obilježili smo poseban dan – Svjetski dan osoba sa sindromom Down. Tako su učenici 2.e i 3. e posebnih odjela koje pohađa 9 učenika sa sindromom Down sa svojim učiteljicama i pomoćnicima u nastavi izradili svoju šarenu zmiju prijateljstva od 21 para šarenih čarapica kao znak ljepote i prihvaćanja različitosti te podizanja svijesti o jednakim prilikama za sve.

Barbara Petrović i Koraljka Žepić

Dan škole obilježen kreativnošću, učenjem i dobrim raspoloženjem

U utorak, 27. svibnja, naša je škola svečano obilježila Dan škole bogatim i raznolikim programom koji je učenicima ponudio pravi mozaik zanimljivih sadržaja. Sudjelovali su u brojnim radionicama,

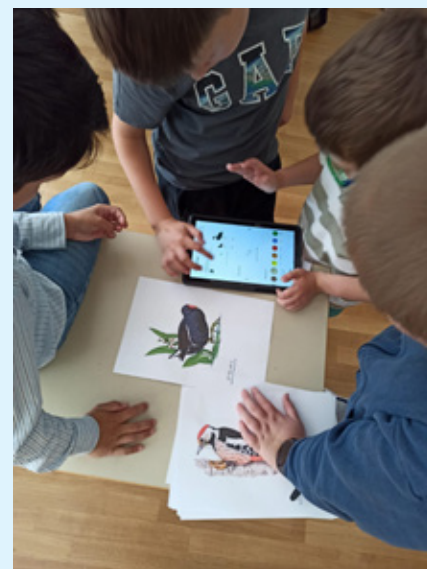

edukativnim predavanjima, kazališnim predstavama te druženjima s posebnim i inspirativnim gostima. Cijeli je dan protekao u ozračju kreativnosti, zajedništva i otkrivanja novih vještina. Učenici su imali priliku čuti zanimljivosti o pčelama i njihovoj važnoj ulozi u prirodi, upoznati se s bogatstvom hrvatskog folkloru, okušati se u slikanju na svili te pritom ispuniti školu smijehom, znatiželjom i iskrenim oduševljenjem. Među najposjećenijim aktivnostima bile su folklorne

radionice, na kojima su učenici uz pomoć članova HKUD-a Željezničar naučili osnovne korake tradicionalnih plesova. Poseban interes izazvalo je i predavanje Vatrogasne postrojbe Zagreb – učenici su iz prve ruke doznali koliko je odgovoran i izazovan vatrogasni poziv te zašto je važno znati ostati pribran u hitnim situacijama.

Radionice Escape room i Blizu znanosti potaknule su učenike na logičko razmišljanje, timski rad i istraživanje, dok su kroz edukativne prikaze naučili mnogo o prirodnim osobitostima grada Zagreba. Poseban trenutak dana bio je dolazak proslavljene paraolimpijke Sandre Paović, čija je životna priča motivirala i dirnula sve prisutne. Svojom hrabrošću i ustrajnošću pokazala je koliko je snaga volje važna za ostvarivanje snova. Jednako dojmljiva bila je i kazališna predstava Kazališta Lutonjica

Toporko, koja je donijela obilje smijeha i dobrog raspoloženja. Učenici PSP-a i produženog boravka posebno su uživali u slikanju na svili, mirisnim kreativnim radionicama, izradi limunade i herbarija. Mnogo pažnje privukao je i mali robot Ozobot na "oprašivačkom poligonu", gdje su najmlađi kroz igru učili o važnosti oprašivanja i očuvanja prirode. Ovogodišnji Dan škole još je jednom pokazao koliko su znatiželja, kreativnost i zajedništvo snažne vrijednosti naše školske zajednice. Učenici su kući ponijeli nova znanja, lijepe uspomene i osmijehe — a mi se već radujemo sljedećem susretu!

Vlatka Hunjadi

Krizmanici

Učenici osmih razreda pristupili su sakramentu kršćanske punoljetnosti 24. svibnja 2025. godine u Župnoj crkvi Krista Kralja. Misno slavlje predvodio je monsijor Zvonimir Sekelj u nazočnosti domaćih svećenika. Slavlju su osim obitelji naših krizmanika, nazočili i učitelji naše škole. Na kraju slavlja uslijedilo je zajedničko fotografiranje svih krizmanika. Iskrene čestitke svim krizmanicima i njihovim obiteljima!

*vjeroučiteljica
Milena Matošević*

Naša Prva pričest

U nedjelju 25. svibnja 2025. u 11 sati, u Župi Krista Kralja održala se naša Prva pričest. Svi smo bili jako uzbuđeni. Neki su recitali, neki su prenosili darove na oltar, a svi smo zajedno pjevali i molili se. Kad smo primili svetu hostiju, osjećali smo se ispunjeno. Poslije pričesti, okupili smo se s obitelji i prijateljima, fotografirali se, družili i veselili. Bio je to lijep dan koji će nam zauvijek ostati u sjećanju.

*Doris Koruga
i Judita Lončar, 3.a*

Pozdrav ravnateljici!

Naša dosadašnja ravnateljica dr.sc. Vlatka Kovač započinje novo profesionalno poglavlje.

Od srca joj zahvaljujemo na svemu što je tijekom godina učinila za našu školu. Bila je podrška učiteljima, stručnim suradnicima i svim djelatnicima, uvijek spremna ohrabriti, pomoći i saslušati. Svojom predanošću, toplinom i ustrajnošću gradila je školu u kojoj se svaki učenik osjeća sigurno, prihvaćeno i potaknuto na uspjeh.

Njezina vrata uvijek su bila otvorena – za razgovor, savjet i osmijeh – a trag koji je ostavila u životu škole bit će trajan i dragocjen.

U ime svih djelatnika i učenika, želimo joj mnogo uspjeha, zadovoljstva i osobnog ispunjenja na novom radnom mjestu!

Djelatnici Škole

Oproštaj učenika osmih razreda

Na svečanoj podjeli svjedodžbi učenici osmih razreda prigodno su se oprostili od škole

8.a

8.a razred
s razrednicom
Lailom Brezak

Poštovani učitelji i profesori, dragi roditelji i svi prisutni, hvala vam što ste se ovdje danas okupili u ovako velikom broju i uljepšali ovaj dan kada zatvaramo važno poglavlje u našim životima i slavimo uspjeh završetka osnovne škole. To je naš uspjeh, ali i uspjeh svih vas ovdje prisutnih, kojima uskoro bivši učenici osmih razreda žele uputiti nekoliko riječi zahvale. Dragi učitelji, hvala što ste nas raširenih ruku i otvorenih srca primili u ovu školu. Kada smo zakoračili u njene prostorije, pomalo uplašeni i zaigrani, dočekali ste nas s puno pažnje

i razumijevanja. Uspjeli ste u nama probuditi želju za znanjem i pomogli ste nam proći kroz labirinte i zamke nama tada nepoznatih školskih predmeta. Niste nas učili samo novim pojmovima, učili ste nas i odgovornosti, ispunjavanju zadataka točno i na vrijeme, kao i dijeljenju i prijateljstvu. S vremenom su nam nepoznata lica drugih učenika postali prijatelji, a vi naši vodiči i oslonac u svemu što smo doživjeli proteklih osam godina. Trenuci koje smo svakodnevno dijelili s vama oblikovali su nas i sada ponosno stojimo ovdje

jer ste nam upravo vi omogućili postati to što smo danas. A što smo mi danas? Mi smo mladi ljudi sa zavidnom količinom znanja iz raznih područja zahvaljujući vašoj stručnosti, ali i upornosti, podršci, strpljenju i vjerovanju u nas čak i onda kada mi sami nismo vjerovali u sebe. Mi smo sigurni u sebe i samostalni jer ste kod nas razvili samopoštovanje i omogućili nam sigurno i bezbrižno odrastanje. Mi smo odgovorni i razumni jer ste nam prenijeli važne životne vrijednosti i svoja vlastita iskustva. Mi smo

VJETAR U LEĐA

8.b

8.b razred s razrednicom Anom Crkvenac

spremni za nove izazove jer ste nas naučili da budemo ustrajni i da ćemo uspjeti bez obzira na sve prepreke i probleme. Zato ćemo vas se uvijek s osmijehom na licu sjećati, a svaki povratak u školu budit će u nama drage uspomene.

Zahvaljujemo se i našim roditeljima, koji su uvijek bili uz nas, bodrili nas i nesebično pomagali ostvariti naše potencijale. I na kraju, tu smo mi, osmaši – prošli smo mnogo toga zajedno i najvažnije od svega naučili kako su ocjena i broj

bodova na testu manje važni od toga što znači biti prijatelj, što znači poštovati, slušati i razumjeti druge. Pred nama su novi početci i nove prilike, ali zauvijek ćemo u našim srcima nositi ovu školu i njezine uspomene!

Patrik Sučić, 8.a

8.e

Nakon nekoliko godina provedenih u našoj školi, puni uspomena, prijateljstava i naučenih lekcija, naši osmaši kreću prema novim izazovima. Sada ih čekaju srednje škole, novi prijatelji, novi učitelji, nove uspomene i koraci prema budućnosti.

Dragi naši Bartole, Vito i Marko, sretno vam bilo – gdje god krenuli, ponesite sa sobom sve što ste ovdje naučili, ali i srce koje zna voljeti, truditi se i sanjati.

Učiteljice Jasna Romich Jurički, Marijana Matušin Krevzelj i Jelena Rebac Gajer

Na satu novinarske grupe Ivana Paula Pavlek razgovarala je s našom novom učenicom Tanvi Pureswaran koja je u našu školu došla iz dalekog Omana. Ivani je otkrila kako je s obitelji došla u Hrvatsku, po čemu se naša škola razlikuje od one u Omanu, što joj se u Hrvatskoj najviše sviđa i još mnogo toga o sebi. S obzirom da Tanvi još ne zna dobro hrvatski jezik, razgovarale su na engleskom jeziku, a članovi naše vrijedne novinarske grupe preveli su intervju na hrvatski jezik.

Reci nam nešto o sebi.

Moje ime je Tanvi Pureswaran i imam 10 godina. Rođena sam i odrasla u Omanu, u gradu Salalahu. To je drugi najveći grad u Omanu, a nalazi se na samom jugu države. No moja obitelj zapravo dolazi iz Indije, iz Kerale. To je savezna država smještena na krajnjem jugozapadu Indije, a smatra se jednim od najljepših dijelova zemlje.

Kako to da ste došli u Hrvatsku?

Prvotno smo namjeravali ići u Italiju (sestra Tia i ja čak smo učile talijanski jezik), no moj je tata našao dobar posao u Hrvatskoj i odlučili smo otići u Hrvatsku.

IZ DALEKOG OMANA DO TRNJA

Upoznajte Tanvi Pureswaran, našu novu učenicu

Dolazak nam nije bio nimalo lak. Sve je trajalo duge dvije godine (dopuštenja, odbijanja, čekanja...). Sjećam se dana kada je napokon stiglo dopuštenje da svi možemo doći. Bila je jesen 2024. i slavili smo Diwali (Festival svjetla). Riječ je o svečanosti kojom se slavi pobjeda dobra nad zlom. U Indiji je to najvažniji vjerski blagdan.

Kako ti je sada u Hrvatskoj?

Hrvatska je lijepa zemlja. Svidjela su mi se Plitvička jezera, a veselim se vidjeti i ostale dijelove Hrvatske. Volim ići u OŠ Grigora Viteza zato što su svi ljubazni. Najdraži predmeti su mi engleski jezik, tjelesna i zdravstvena kultura i informatika. Lijepo mi je kad se častimo za rođendane.

Je li ti jezik težak?

Da, hrvatski mi je težak, dosta toga već razumijem, a kad nešto ne razumijem pitam prijatelje da mi prevedu. Tako i oni vježbaju engleski jezik. Inače, učim hrvatski jezik u OŠ Frana Krste Frankopana u Ivaničgradskoj ulici.

Kakva je bila tvoja škola u Omanu?

U školu sam krenula već s 4 godine. Nastava je bila na engleskom jeziku. Imali smo puno predmeta (engleski, matematiku, prirodu, tjelesnu i zdravstvenu kulturu, likovnu umjetnost, povijest, indijski jezik – hindi, francuski jezik...). Svaki predmet predavali su različiti učitelji. U našem razredu bilo je 43 učenika. Svi smo nosili školske uniforme.

Sviđa mi se što u vašoj školi imamo obroke, u Omanu ih nismo imali. Svatko bi nosio hranu od kuće.

Jesi li se naviknula na našu hranu? Koja ti je omiljena hrana?

Ovdje mi se najviše svidjela tjestenina s mesom. Ali moja najdraža hrana ipak je indijska hrana. „Dosa“ je jedno od najpopularnijih južnoindijskih jela, izgleda kao palačinka no u njoj nema brašna, „biryani“ je jelo od riže s dodacima i začinima, a „sadhya“, meni najdraže jelo, riža je s curryjem. Najdraži desert mi je „ada payasam“. Glavni sastojci su pahuljice od rižinog brašna, kokosovo mlijeko, šećer od šećerne trske te začini poput kardamoma.

Koji su tvoji hobiji?

Jako volim pjevati. Napisala sam i jednu pjesmu uz koju sam osmislila i plesne pokrete.

Imaš li kućnog ljubimca?

U Hrvatskoj nemam, no u Omanu sam imala 16 ribica (vrste sijamski borac), a najdraža životinja mi je pas pomeranac.

Koji je tvoj san u budućnosti?

Voljela bih biti gimnastičarka i otići na Olimpijske igre. Ili biti liječnica.

Draga Tanvi, sretno dalje!

Hvala!

Ivana Paula Pavlek, Lisa Marunica,
Dominik Radica, 4.a

Anonimne poslovice

DOVRŠI POSLOVICU:

Bolje vrabac u ruci, nego golub na grani.

Bolje vrabac u ruci, nego zadaća.
Bolje vrabac u ruci, nego ja u mucu.
Bolje vrabac u ruci, nego vrabac u kući.
Bolje vrabac u ruci, nego u ustima.
Bolje vrabac u ruci, nego na glavi.

Koliko ljudi, toliko ćudi.

Koliko ljudi, toliko mobitela.
Koliko ljudi, toliko gužvi.

Svakog gosta, tri dana dosta.

Svakog gosta treba nahraniti.

Kad čeljad nije bijesna, ni kuća nije tijesna.

Kad čeljad nije bijesna, onda nije ni učiteljica.
Kad čeljad nije bijesna, roditelji jesu.

Daleko od očiju, daleko od srca.

Daleko od očiju, daleko od nosa.

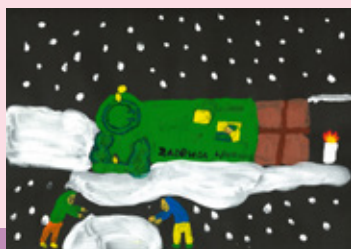
Tko se zadnji smije, najslade se smije.

Tko se zadnji smije, njemu nije smiješno.

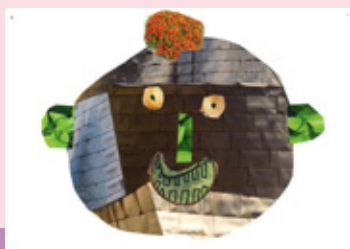
Gdje ima dima, ima i vatre.

Gdje ima dima, ima i kobasica.

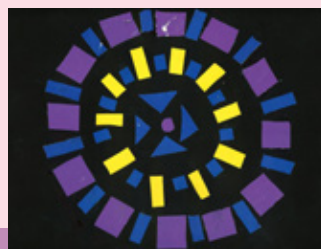
Učiteljica Melisa Polomi
i učenici produženog boravka 4.razreda

Judita Lončar, 3.a

Lucija Fundak, 2.c

Leon Bajrić, 3.c

Mila Matica, 1.a

VEDRE STRANICE

